

Nr **10** (198)

Politechnika Opolska
ISSN 1427-809X

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

marzec–kwiecień 2010

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

**Wizyta minister
Barbary Kudryckiej**

Nowe władze starej „Solidarności”

Piękne dwudziestoletnie ODE

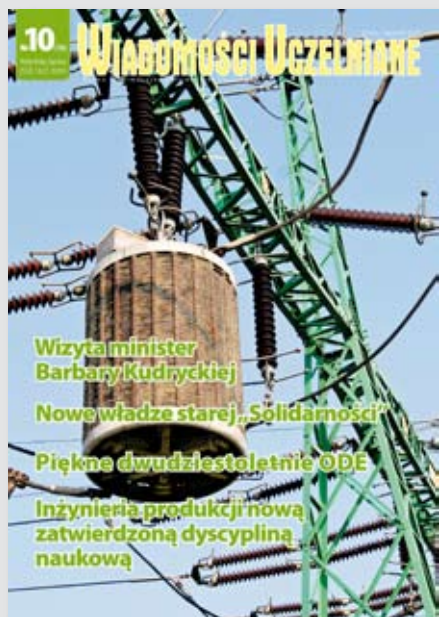
**Inżynieria produkcji nową
zatwierdzoną dyscypliną
naukową**

Joanna Dubiel

Studentka dziennikarstwa i komunikacji społecznej na Uniwersytecie Wrocławskim, kształtująca się na specjalności public relations, corporate identity i communication design (projektowanie komunikacji), która odbyła półroczny staż w Dziale Promocji i Kultury na Politechnice Opolskiej pod opieką Sławoja Dubiela. Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Sztuk Pięknych w Opolu, laureatka konkursu i uczestniczka warsztatów dramaturgiczno-teatralnych z państwem Machulskimi i laureatka konkursu telewizji polskiej Dolina Kreatywna w dziedzinie Multimedia. Interesuje się szeroko pojętą komunikacją, projektowaniem, designem, grafiką komputerową, multimediami, fotografią, filmem i filmem animowanym, ponieważ też malarstwem. W życiu próbuje połączyć ze sobą te wszystkie zainteresowania, co owocuje godzinami spędzonymi przed ekranem komputera. Lubi również spacerować z psem (niekiedy ułożonym i spokojnym czyt. labrador) i przejażdżki motorowe. A to wszystko dlatego, bo: „Nie ma się nigdy czasu, żeby zrobić coś porządnie, ale zawsze ma się czas, by zrobić to jeszcze raz” (Prawa Murphy’ego)

Więcej informacji o autorce na stronie www.joannadubiel.pl

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XVIII, nr 10(198), marzec-kwiecień 2010

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

KRYSTYNA DUDA

Redaktor naczelny

SŁAWOJ DUBIEL

Zdjęcia

LUCYNA STERNIUK-GRONEK

Redakcja

ŁUKASZ MICHNIEWICZ

Skład

WSPÓŁPRACA

TOMASZ CIECIERSKI (Biuro prasowe)

MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora)

ANDZREJ SŁODZIŃSKI (WB)

IZABELA CAREWICZ (WEAiI)

ANNA STEFANOWSKA-STRZODKA (WM)

MIROSLAWA SZEWCZYK (WZiIP)

HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SJO)

JOANNA BOGUNIEWICZ-ZABŁOCKA (DWMiPUE)

MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW)

BEATA KOPKA (BG)

Adres redakcji:

Dział Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej

ul. Prószkowska 76, bud. nr 5

45-758 Opole

tel.: 77 400 05 59, 77 474 82 95

tel., fax: 77 400 05 57

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 16.04.2010 r.

Na okładce: element groszowickiego Rejonu Wykonawstwa Sieci Wysokich Napięć Energii Pro

Nikt nie spodziewał się takiego kwietnia. Nikt nie przypuszczał, że kwiaty, które dały mu nazwę obsypią nie drzewa (choć pewnie też, ale któż miał głowę, żeby to zauważyć?), a groby. Że kwiat, o którym będzie się w owym kwietniu mówiło, to będzie zniszczony kwiat polskiej elity. Że w kwietniowych kwaciarniach zabraknie czerwonych i białych tulipanów, a w pudełkach z kolorowymi celofanami, wstążkami i klamerkami z drewnianą biedronką nad wszystkim będzie górował rulon czarnego tiulu.

Czas żałoby wybrzmiał już do końca. Czy-

telnicy Wiadomości mogli przeczytać numer specjalny, tak jak czytelnicy wszystkich innych tytułów mogli przeczytać specjalne wydania swoich gazet, widzowie mogli obejrzeć specjalne wydania swoich programów, a słuchacze audycji. W mediach temat się już wyczerpał, również w Wiadomościach, gdzie nie wspominamy, poza niniejszym wstępem, o kwietniowej tragedii. Portale internetowe ubrały się na powrót w kolor i reklamę, kwiaty na cmentarzach więdną, z jabłoni opadają te niezauważone. Kwiecień się kończy.

Pamięć trwa. ◀

LSG

W WIADOMOŚCIACH

3 Na dobry początek

WYWIAD Z ...

4 prof Ryszardem Knosalą

Z PRAC SENATU

5 Z prac Senatu

7 Akty normatywne

SPRAWY NAUKI

8 Podczas Święta PO promocje otrzymają

9 Cytowania pracowników PO w 2009 r.

Z ŻYCIA UCZELNI

10 Wybory w Solidarności

12 Jan z Kęt i z kamienia

12 DPO i „bezpieczny pojazd”

INWESTYCJE I FUNDUSZE

17 Innowacyjne projekty w PO

WIEŚCI Z WYDZIAŁÓW

17 Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki
– Piękne 20-letnie ODE

18 Wydział Mechaniczny
– Kongres Dijion 2010
– Kurs LabView

– Maria Curie – Citynet meeting

– Studia podyplomowe

19 Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

SPRAWY STUDENCKIE

19 Studenci w Toyocie

20 SKANSKA prezentuje się studentom

21 „Mój dom jest tam, gdzie mnie słuchają”

PROMOCJA

21 Dziewczyny na politechniki

KULTURA

24 Jan Kochanowski Teatr w Opolu

INFORMACJE

25 Ogrodzenie II kampusu – wizualizacja

POŻEGNANIA

26 Wspomnienie o prof. dr inż. Marianie Golczyku

Wywiad z...

CHCEMY SIĘ ZNALEŻĆ W PELETONIE

Panie Profesorze kto jest autorem pomysłu tych dość istotnych zmian organizacyjnych, które objęły dwa wydziały?

Projekt zmian dojrzał powoli i znam dokładnie okoliczności, w których powstawał. Z racji moich zainteresowań naukowych byłem mocno zaangażowany w utworzenie nowej dyscypliny naukowej *inżynieria produkcji*. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów poprosiła mnie o opracowanie opinii w tej sprawie, którą przedstawiłem na posiedzeniu Sekcji Nauk Technicznych CK w maju ubiegłego roku. Sekcja na tym posiedzeniu zaaprobowała zdecydowaną większością głosów wydzielenie tej nowej dyscypliny. W lipcu, zgodnie z procedurą, prezydium CK wypowiedziało się jednogłośnie za utworzeniem dyscypliny *inżynieria produkcji* w dziedzinie nauk technicznych, zatem pozostało tylko oczekiwanie na zatwierdzenie tej decyzji przez zebranie plenarne Komisji, której skład tworzy około 240 profesorów z całej Polski. Niestety, na tym etapie zaczęły się nieoczekiwane problemy wynikające ze zbliżającego się końca kadencji Komisji. Większość naukowców spodziewała się zebrania Komisji jeszcze w roku 2009, jednak do niego nie doszło, a w związku z przypadającymi w roku bieżącym wyborami nowego składu CK, zebranie nie było zaplanowane, a nawet pojawiały się głosy, że oczekiwanego przez nas zebrania nie będzie w ogóle. Gdyby tak miało się stać, oznaczałoby to zmarnowanie dotychczasowego wysiłku włożonego w przygotowanie przedsięwzięcia. Warto podkreślić, że decyzję o wsparciu tej inicjatywy podjął na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2009 r. Senat Politechniki Opolskiej, poparły nas również senaty 24 uczelni technicznych w całym kraju, trzykrotnie także uczyniła to Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, ostatnio 16 grudnia 2009 r. na posiedzeniu w Białymstoku. Nie ukrywam, że osobiście zaangażowałem się w organizację i przeprowadzenie całego przedsięwzięcia, które ostatecznie zakończyło się pomyślnie wydzieleniem dyscypliny *inżynieria produkcji* w dniu 23 kwietnia br. Stanowiło ono zarazem swego rodzaju leitmotiv zmian organizacyjnych,

o których rozmawiamy. Po powrocie rektora Jerzego Skubisa z konferencji rektorów w Białymstoku, doszliśmy obaj do wniosku, że kierunek *zarządzanie i inżynieria produkcji* prowadzony na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji, nie ma w zasadzie większych szans rozwoju, nawet na uruchomienie studiów II stopnia, nie mówiąc o III stopniu. Obaj znaleźliśmy zagadnienie i wielokrotnie rozmawialiśmy o tym, znaleźliśmy również realia na innych uczelniach w Polsce. Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji prowadził kilka lat temu dwa kierunki studiów: *zarządzanie i marketing* – kiedyś inżynierski oraz *zarządzanie i inżynieria produkcji* i to mieściło się w kanonie nauk technicznych. Po jakimś czasie jednak *zarządzanie i marketing* z kierunku inżynierskiego zmieniony został na licencjacki i nabrał charakteru humanistycznego; kolejnymi nowo utworzonymi kierunkami na wydziale była *europaistyka* oraz *administracja* – również humanistyczne. Siłą rzeczy więc prowadzenie kierunku *zarządzanie i inżynieria produkcji* stawało się coraz bardziej nieprzystawalne do wydziałowych realiów. Nie ukrywam, że w radzie wydziału liczącej około 30 osób byłem jedynym inżynierem wśród samodzielnych pracowników naukowych, wspierany tylko czasami przez prof. M. Dytczaka. W tej sytuacji niemożliwy był rozwój inżynierii produkcji, tym bardziej, że strategia wydziału zawiera plany rozwoju badań naukowych mieszczących się w dziedzinie nauk ekonomicznych. Należało więc podjąć jakieś działania mające na celu stworzenie nowych perspektyw dla inżynierii produkcji na Politechnice Opolskiej. Efektem tych działań są właśnie zmiany, które weszły w etap realizacji.

Pamiętam spotkanie, podczas którego uzasadniał Pan korzyści płynące z uruchomienia na uczelni wówczas nowego kierunku studiów, potem powstała katedra, następnie instytut, obecnie wydział. Mówi się o Panu „człowiek numer jeden” w tym obszarze nauki, jakie szanse stwarzają dla Politechniki Opolskiej te zmiany?

Tak, istotnie od dwudziestu lat poruszam się w tym obszarze i dbam o właściwy

RYSZARD KNOSALA

Urodził się 8 sierpnia 1949 roku w Opolu, jest żonaty i ma dwie córki. W 1974 r. ukończył Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej, na macierzystej uczelni doktoryzował się w 1981 r., następnie po ośmiu latach uzyskał habilitację na w Technische Universität Dresden. Od 1996 r. ma tytuł profesora nauk technicznych. Prof. Knosala jest inicjatorem wielu ważnych przedsięwzięć w regionalnym szkolnictwie wyższym, z utworzeniem - Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie na czele i powołaniem Instytutu Inżynierii Produkcji na Politechnice Opolskiej, z którą związany jest od 1997 r. Jest posłem na Sejm RP V kadencji i senatorem RP VII kadencji. Jest autorem lub współautorem 19 książek, podręczników i skryptów akademickich oraz ponad 400 artykułów naukowych, w tym około 100 opublikowanych za granicą, twórcą oryginalnej metody wspomagania podejmowania decyzji przedstawionej w książce „Bewerten technischer Systeme” wydanej przez Springer Verlag, Berlin 1977. Wypromował 17 doktorów, 166 magistrów inżynierów oraz 115 inżynierów. Od 1998 jest redaktorem naczelnym czasopisma „Zarządzanie Przedsiębiorstwem”, a także od 2010 członkiem komitetu redakcyjnego międzynarodowego czasopisma „Management and Production Engineering Review”. Jest prezesem Stowarzyszenia na Ratunek Jeziorom Turawskim, Stowarzyszenia Hospicjum Opolskie, Stowarzyszenia Kultury Fizycznej Klub Sportowy AZS PWSZ Nysa, olskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją i przewodniczącym Komitetu Inżynierii Produkcji PAN. Interesuje się turystyką górską, literaturą biograficzną i historią Cesarstwa Rzymskiego. Został wyróżniony m. in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Tytułem Generalnego Dyrektora Górniczego III st.

rozwoj tej dyscypliny najlepiej jak potrafię. Jednym z efektów tej działalności było powstanie Komitetu Inżynierii Produkcji Polskiej Akademii Nauk, w co włożyłem bardzo wiele pracy, więc niejako naturalną koleją rzeczy wybrany zostałem na przewodniczącego nowo powstałego komitetu. Praca na rzecz tego akademickiego środowiska kosztuje mnie dużo czasu, ale dzięki temu cieszę się zaufaniem kolegów z tej branży. Wracając do zmian organizacyjnych na naszej uczelni dodam jeszcze, że podczas licznych rozmów z rektorem dokładnie opisaliśmy stan rzeczy, a wtedy niemal w kilka minut zrodził się pomysł przeniesienia kierunku i prowadzącego go instytutu na Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej, który w wyniku tej decyzji stałby się nową i znacznie większą jednostką. Od pomysłu przystąpiliśmy do jego realizacji. W tej chwili wszystko, co w tym obszarze osiągnęliśmy w Opolu ocenić można bardzo pozytywnie, a prezentowany poziom stawia nas na najwyższej płaszczyźnie. Jeśli jednak nie znajdziemy się w

pierwszej grupie przygotowującej wnioski o prawa do doktoryzowania, to środowisko zarzuci nam, że nie dotrzymujemy kroku. Musimy dołożyć więc wszelkich starań, żeby być w tym peletonie. Warto pamiętać, że zmianom organizacyjnym przyświecały dwa cele: po pierwsze uruchomienie II stopnia studiów na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji, po drugie zaś, znaleźć się w czołówce wydziałów w Polsce, które złożą wnioski o prawa doktoryzowania w nowo powołanej dyscyplinie. Spełnienie żadnego z tych celów nie byłoby możliwe na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji.

Jakie zmiany niesie za sobą ta decyzja na uczelni?

Zmiany czy reorganizacja dotyczą dwóch jednostek organizacyjnych, a nie całej uczelni. Przede wszystkim, jak wspomniałem, przeniesiony zostanie kierunek zarządzanie i inżynieria produkcji wraz z prowadzącym go instytutem z jednego wydziału na drugi, w efekcie zmienia się nazwy tych wydziałów. Dotychczasowy Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji stanie się Wydziałem Zarządzania, a Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej – Wydziałem Inżynierii Produkcji i Logistyki. Już sama nazwa stawia wydział w czołówce krajowej, bo jednostek o takiej nazwie jest w kraju relatywnie mało. Pracownicy obu wydziałów mieli swobodny wybór jednostki. Mogli pozostać na dotychczasowym wydziale lub przejść na nowo tworzone. Z kierowanego przeze mnie Instytutu Innowacyjności Procesów i Produktów na nowy wydział nie zdecydowały się przejść 4 osoby. Wiele z działań mających na celu wzmocnienie kadrowe Instytutu jest aktualnie w toku realizacji. W Instytucie będą nowe katedry o interesujących zadaniach i nazwach, jak np.

Katedra Inżynierii Wiedzy, czy Katedra Filozofii Innowacyjności w Technice. Planujemy działania ambitne i prowadzone z rozmachem.

Czy przeprowadzane obecnie zmiany mają one jakieś słabe strony, czy nie budziły obaw?

Na sprawę należy spojrzeć z dwóch płaszczyzn, materialnej, która niestety nie jest zbyt mocna, wszak nie przybędzie nam żadnych nowych budynków i zachodzą obawy, czy dziekanat pomieści tylu nowych studentów (przecież wnosimy ich dużo więcej, niż jest ich na wydziale obecnie), trzeba też jednak podkreślić i tę ludzką stronę przedsięwzięcia, zapewne budzącego obawy i rozterki. Zmiany stwarzają jednakże duże możliwości, zwłaszcza młodszym kolegom po habilitacji z innych wydziałów. Jeśli wszystko pójdzie zgodnie z planem zaferować będziemy mogli im tworzenie własnych katedr w moim instytucie. Oczywiście te rozmowy i działania nie należą do łatwych. Wielu kolegów musiałoby zmienić swoje dotychczasowe zainteresowania naukowe. Nie są to decyzje szybkie i bezkolizyjne i jest to proces długofalowy. Każdy samodzielny pracownik, który w swoich zainteresowaniach naukowych był nieco bliżej inżynierii produkcji i wyrazi wolę włączenia się do tego obszaru badań – stoi przed niepowtarzalną szansą rozwoju. Szkoda byłoby ją zmarnować.

Czy były osoby przeciwne nowej koncepcji organizacyjnej wydziałów?

Muszę przyznać, że ja sam miałem na początku wiele wątpliwości i byłbym nieszczerzy określając siebie jako hurraoptymistę. Zdecydowanym optymistą był jednak rektor prof. Jerzy Skubis. Mam świadomość radykalności proponowanej

zmiany i wiem, że na pewno przybędzie nam pracy. Wszyscy zastanawialiśmy się, czy podołamy, czy uda się skompletować kadrę, to normalne. Teraz jestem przekonany, że wyjście z dotychczasowych struktur wydziałowych dało nam zupełnie nowe możliwości, które – jak na razie – dość szybko się realizują.

Przenosi pan do nowo tworzonego Wydziału kierunek studiów, studentów, możliwości badawcze, jaką widzi Pan dla siebie rolę na nowym Wydziale?

Przede wszystkim będę dyrektorem Instytutu Innowacyjności Procesów i Produktów, tak jak do tej pory. Aktualnie jesteśmy w połowie kadencji, nie zmienią się więc ani władze wydziału ani jego dziekan.

Jest Pan naukowcem, ale i aktywnym politykiem, senatorem RP, czy nadal planuje Pan łączyć te dwa nieraz odległe światy?

To pytanie przede wszystkim sam muszę sobie niebawem zadać i na nie odpowiedzieć. Nie muszę tej decyzji podejmować na szczęście już w tej chwili. Jak do tej pory radziłem sobie i staram się być w grupie aktywniejszych senatorów, regularnie zabieram głos na posiedzeniach, a równocześnie robię co mogę dla Opolszczyzny. Przykładów jest wiele, choćby tworzone właśnie w mieście hospicjum, czy sprawa oczyszczenia Jezior Turawskich, czy inne lokalne inicjatywy. Gdybym nie był tak mocno zaangażowany na uczelni, parlamentarzystą byłbym z pewnością jeszcze aktywniejszym. Jednak nie ukrywam, że łączenie tych dwóch światów nie jest łatwe.

W dwa tygodnie po naszej rozmowie, 23 kwietnia 2010 r. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów zatwierdziła utworzenie dyscypliny naukowej inżynieria produkcji. ◀ *Rozmawiała kd*

Z prac Senatu

Kolejne w kadencji posiedzenie senatu odbyło się według przedstawionego przez rektora, prof. **Jerzego Skubisa** porządku obrad różniącego się w szczególności od wcześniej zaproponowanego ze względu na wizytę w Opolu pani minister nauki i szkolnictwa wyższego prof. **Barbary Kudryckiej** i zaplanowanym spotkaniu rektorów z szefową resortu. Rektor zaprosił także wszystkich obecnych na otwarte

spotkanie z panią minister zaplanowane na Uniwersytecie o godz. 14.00.

Rektor wrócił do kwestii, która pojawiła się na poprzednim posiedzeniu senatu w związku z obecnością na nim niezaproszonego przedstawiciela Związku Nauczycielstwa Polskiego. Przedstawił wykładnię prawną problemu: związek zawodowy autonomicznie decyduje o swoim przedstawicielstwie w obradach senatu, a jeśli

oficjalnego reprezentanta chce zastąpić ktoś inny, to należy wnieść to na piśmie 7 dni przed planowanym posiedzeniem. W dzisiejszych obradach, po spełnieniu tego wymogu ZNP reprezentuje pani dr **Strózik-Kotlorz**.

Po przedstawieniu porządku ze zgłoszonymi zmianami – zebrani przyjęli go, a w pierwszym punkcie przyjęto protokół z posiedzenia Senatu w dniu 24 lutego 2010 r. W sprawach organizacyjnych przyjęto następujące uchwały dotyczące przeniesienia kierunków studiów w WZiIP na WETiI oraz likwidacji i powołaniu Instytutu Innowacyjności Procesów i Produktów, a w ślad za tym zmiany nazw wydziałów na: Wydział

Zarządzania oraz Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki:

- Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 15 ust. 1 pkt 8 statutu Politechniki Opolskiej, uchwała przeniesienie kierunku studiów „Zarządzanie i Inżynieria Produkcji” z Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji na Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej, z dniem 01.10.2010r.
- Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 54 ust. 3 statutu Politechniki Opolskiej, wyraża zgodę na likwidację jednostki organizacyjnej o nazwie Instytut Innowacyjności Procesów Produktów w strukturze organizacyjnej Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, z dniem 01.06.2010r.
- Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 54 ust. 3 statutu Politechniki Opolskiej, wyraża zgodę na utworzenie jednostki organizacyjnej o nazwie Instytut Innowacyjności Procesów i Produktów w strukturze organizacyjnej Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej, z dniem 01.06.2010r.
- Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 54 ust. 1 statutu Politechniki Opolskiej uchwała, na wniosek Rektora Politechniki Opolskiej, zmianę nazwy Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej na Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki. Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.10.2010r.
- Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 54 ust. 1 statutu Politechniki Opolskiej uchwała, na wniosek Rektora Politechniki Opolskiej, zmianę nazwy Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji na Wydział Zarządzania. Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.10.2010r.
- W nawiązaniu do przyjętej w dniu 17 czerwca 2009r. Strategii Politechniki Opolskiej, Senat Politechniki Opolskiej potwierdza, iż Wydział Zarządzania jest sukcesorem Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, natomiast Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki jest sukcesorem Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej.

Po wyczerpaniu bloku spraw organizacyjnych rektor Jerzy Skubis przekazał prowa-

dzenie obrad prorektorowi ds. studenckich, prof. **Jerzemu Jantosowi**.

Przewodniczący rozpoczął od wręczenia wyróżnień i złożenia gratulacji wybitnym studentom: **Agacie Gąsowskiej (WB)**, **Darii Sorówce (WZ)**, **Piotrowi Goreckiemu (WB)**, **Malwinie Zawadzcie (WWFiF)**. Są to stypendia ministra za wyniki w nauce i wybitne osiągnięcia sportowe. Przy okazji podkreślił, że wszystkie wnioski z Politechniki Opolskiej o stypendia za wyniki w nauce złożone w ministerstwie zostały rozpatrzone pozytywnie, a spośród czterech wniosków za osiągnięcia sportowe – jeden zyskał akceptację ministra.

Prorektor Jantos złożył oficjalne podziękowania dr inż. **Andrzejowi Cichoniowi** za dotychczasowe pełnienie obowiązków pełnomocnika rektora ds. rekrutacji i poinformował, że złożył je w związku z innymi nowymi obowiązkami doktora.

W kolejnym punkcie przyjęto protokół z posiedzenia w dniu 24 lutego 2010.

Senat pozytywnie zaopiniował powołanie Pracowni Badań nad Kulturą i Polskim Kapitałem Ludzkim w Europie, na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji w Katedrze Rynku Pracy i Kapitału Ludzkiego, a kontekst zagadnienia zreferował dziekan WZ, prof. **Krzysztof Malik**. Nowa pracownia utworzona zostanie z dniem 1.04.2010r. Kolejny punkt obrad wypełniły zmiany w regulaminie studiów i pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne. Jak podkreślił prorektor Jantos, wszystkie mają charakter porządkujący dotychczasowe zapisy. Wszystkie proponowane zmiany zostały w trakcie dyskusji szczegółowo przeanalizowane, tu głównie wypowiedzieli się dziekani i prodziekani wydziałów zgłaszając kilka wątpliwości. Opinię Komisji ds. Dydaktycznych i Studenckich przedstawił także jej przewodniczący, prof. **Tomasz Boczar**. Studenci uczestniczący w obradach wnioskowali o zmianę jednego z zapisów regulaminu dotyczącego liczby rat, w których studenci płacić mogą swoje zobowiązania. Zmiany zostały przyjęte w kształcie zaproponowanym przez prowadzącego obrady prorektora, pomimo zgłaszanych spraw stanowiących powód do dyskusji.

Obradujący przyjęli uchwałę uzupełniającą skład Senackiej Komisji ds. Dydaktycznych i Studenckich o osobę pana **Piotra Bobry** jako przedstawiciela studentów (w miejsce **Pauliny Wantuły**). W sprawach dydaktycznych:

Z Wydziału Mechanicznego wpłynął wniosek o utworzenie nowego kierunku studiów pierwszego stopnia *technologia żywności i żywienia człowieka* (wiodąca Katedra Tech-

niki Rolniczej i Leśnej) przedstawiony przez dziekana, prof. **Bolesława Dobrowolskiego** pozytywnie zaopiniowany przez prof. T. Boczara. Wniosek zyskał akceptację senatu PO.

Rada Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej przedstawiła wniosek o likwidacji kierunku *inżynieria materiałowa* ze względu na brak chętnych, który senat przyjął. Ponadto senat PO przyjął następujące uchwały dotyczące studiów, a przedstawiła je nowo powołana pełnomocnik rektora ds. rekrutacji dr **Liliana Hawrysz**.

Ponadto Senat Politechniki Opolskiej, ustalił warunki i tryb rekrutacji na studia wyższe I i II stopnia w Politechnice Opolskiej na rok akademicki 2011/2012, a także warunki i tryb rekrutacji laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych w latach 2009-2012 oraz warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckiej w Politechnice Opolskiej, a także na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 2 oraz art. 196 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), ustala warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie w Politechnice Opolskiej na rok akademicki 2011/2012, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), uchwała zmiany w uchwale nr 434 Senatu Politechniki Opolskiej z dnia 22 kwietnia 2009r. w sprawie ustalenia wytycznych do planów studiów i programów nauczania dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W kolejnym punkcie obrad poświęconym zmianom wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych Politechniki Opolskiej w zakresie planów studiów i programów nauczania, a konkretnie: Przedmiotom humanistycznym, sposobowi zakończenia studiów pierwszego stopnia i sumarycznej liczbie godzin w planach studiów, interesująca prezentację przedstawił prorektor Jantos.

Materiał przedstawiony w prezentacji stał się zacznym długiej i wielowątkowej dyskusji, w której głos zabrali m.in. prof. Tomasz Boczar, przewodniczący senackiej komisji zajmującej się sprawami studenckimi i dydaktycznymi, dziekani wydziałów (prof. K. Malik, prof. B. Dobrowolski, prof. J. Pospolita, prof. Jerzy Wyrwał. Swoje opinie przedstawili również studenci i przewodniczący

Samorządu Studenckiego, pan **Tomasz Nykiel** opowiadając się m.in. za pozostawieniem obowiązku pisania pracy dyplomowej kończącej studia pierwszego stopnia, a prof. Jerzy Wyrwał przypomniał, że kilka prac w Wydziału Budownictwa zyskało nagrody ministerialne. Po podsumowaniu dyskusji przez prorektora uchwałę przyjęto.

W kolejnym punkcie dr Marek Węgrzyn przedstawił prezentację ilustrującą rozwój Centrum Obsługi Studenta od początków do stanu obecnego uwzględniając lokalizację jednostki, cele, do jakich zostało powołane, obsadę kadrową i realizowane zadania.

Następnie w zwięzły sposób dotychczasową działalność nowo powołanego Centrum Pomocy Psychologicznej przedstawiła jego szefowa, pani Katarzyna Pazdan wzbudzając uznanie słuchaczy. Warto pamiętać, że powołanie takiej jednostki na politechnice było przedsięwzięciem nowatorskim i niezwykle potrzebnym.

Natomiast przewodniczący Samorządu Studenckiego PO Tomasz Nykiel zaprezentował obecnym przygotowywany na tegoroczne Piastonia, program imprez. Zaś szefowa Działu Promocji i Kultury przedstawiła prezentację zawierającą najważniejsze przedsięwzięcia kulturalne adresowane do studentów Politechniki Opolskiej (str II-IV wkładki).

Prezentację poświęconą pilotażowemu programowi e-learning w nauce języka angielskiego na WEAiI przedstawiła Katarzyna Borysiuk ilustrując zasady realizacji tej formy nauki, szczególnie rozdziały zawierające przykłady ćwiczeń możliwych do realizacji poprzez platformę e-learningową. Zwróciła uwagę na wyjątkową łatwość monitorowania aktywności studentów i zakończyła zachętą do adresowana do kolejnych wydziałów aby włączały się do realizacji tej formy nauczania. Studenci mogą pracować w domu i zgodnie z regulaminem – muszą zgłosić się tylko 3 razy aby zaliczyć przedmiot. Informacje finansowe związane z wejściem w platformę przedstawiła pani kierownik SJO Grażyna Redlich. Koszt wejścia na platformę to 30 funtów od uczestnika rocznie. Obecnie umowa podpisano 300 osób i uczestniczą w tej formie nauczania. W kolejnym punkcie prorektor Jantos przedstawił informacje o wnioskach złożonych na konkurs o kierunkach zamawianych wymieniając poszczególne, harmonogram postępowania i informacje ogólne. Nasze wnioski przeszły pierwszą fazę oceny formalnej. Potem omówił pokrótce wnioski płynące z raportów komisji akredytacyjnych i przytoczył najważniejsze z nich. Na zakończenie informacji podał kierunki poddane

procedurze akredytacyjnej w najbliższym czasie.

J. Jantos przekazał odpowiedź na pismo prezesa AZS dotyczące możliwości budowy Orlika. Opinia kolegium rektorskiego sugeruje umieszczenie boiska przy ul. Małopolskiej obok DS. Sokrates

W punkcie 7 obecni otrzymali publikację poświęconą systemowi zapewnienia jakości kształcenia

Na zakończenie posiedzenia Senatu PO studenci reprezentujący parlament studentów Politechniki Opolskiej zgłosili kilka spraw. Poinformowali o spotkaniu tkanie starostów WZiIP do jakiego doszło po otrzymaniu odpowiedzi z urzędu miejskiego na pismo dotyczące zniżek na parkingi dla studentów (WZiIP mieści się w pierwszej, a więc najdroższej strefie parkowania) i przedstawili pomysł przygotowania, we współpracy z lokalną prasą, studenckiej petycji do władz miasta. Uczestniczący w posiedzeniu kanclerz Leon Prucnal zasugerował podniesienie problemu podczas zbliżających się Piastonaliów, kiedy żacy przejmują miasto we władanie.

Prof. T. Boczar (WEAiI) dołożył do tego pakietu spraw wciąż nierozwiązaną kwestię i zamknięcia dla ruchu ul. Mikołajczyka, w czym wszyscy zgodnie go poparli, choć w sprawie wciąż nie ma przełomu.

Na tym zakończono obradowanie. ◀

Oprac. KD

AKTY NORMATYWNE

Od 1 stycznia do 15 marca 2010 r. wydane zostały przez JM Rektora zarządzenia, dotyczące między innymi następujących spraw:

- wprowadzenia procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Jedna uczelnia, wiele możliwości. Program rozwoju kompetencji i umiejętności”, realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;
- wprowadzenia procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Razem dla gospodarki i rynku pracy”, realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;
- wprowadzenia procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Przedsiębiorczy naukowiec PLUS” realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;
- wprowadzenia procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Uruchomienie nowego kierunku studiów I stopnia „Architektura i Urbanistyka” jako rozszerzenie oferty dydaktycznej

Politechniki Opolskiej” realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;

- zasad organizacji poczty wewnętrznej i zewnętrznej w Politechnice Opolskiej;
  - prowadzenia działalności ogłoszeniowej i informacyjnej na terenie Politechniki Opolskiej;
  - odpłatności za korzystanie przez jednostki organizacyjne Politechniki Opolskiej z hali sportowej i boiska sportowego znajdującego się przy ul. Małopolskiej 22;
  - zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia zasad organizacji działalności usługowej i reklamowej w Politechnice Opolskiej;
  - wprowadzenia Regulaminu zamówień publicznych oraz Regulaminu pracy komisji przetargowych;
  - wprowadzenia Regulaminu odbywania staży przez pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych Politechniki Opolskiej w przedsiębiorstwach;
  - zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wysokości świadczeń z funduszu pomocy materialnej na rok akademicki 2009/2010;
  - wprowadzenia Regulaminu odbywania staży dla absolwentów Politechniki Opolskiej;
  - zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzenia procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Akademia Rozwoju Politechniki Opolskiej – AKROPOL” realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;
  - 50% stawki kosztów uzyskania przychodów za prace wykonywane w ramach stosunku pracy przez pracowników Politechniki Opolskiej, stanowiące przedmiot prawa autorskiego;
  - wprowadzenia Regulaminu wynagradzania pracowników Politechniki Opolskiej;
  - dokumentowania wystaw i targów organizowanych w Politechnice Opolskiej lub z udziałem Politechniki Opolskiej;
  - wprowadzenia Regulaminu korzystania z własności intelektualnej w Politechnice Opolskiej;
  - wprowadzenia procedury kontroli finansowej (ścieżki audytu) dla projektu pt. „Kreator młodych talentów” realizowanego przy udziale środków Unii Europejskiej;
  - ewidencji i wydawania materiałów promocyjnych, artykułów reklamowych oraz publikacji.
- Wszystkie wydane zarządzenia dostępne są na stronie intranetowej Uczelni. ◀

*oprac. Małgorzata Konopka
Sekcja Organizacyjno-Prawna*

Sprawy nauki

Dr hab. **Zbigniew Borysiuk**, profesor w Instytucie Wychowania Fizycznego na Wydziale Wychowania Fizycznego Fizjoterapii, skądinąd zanany specjalista od szermierki, uczestniczył w uroczystości wręczania dyplomów doktorskich i habilitacyjnych, która miała miejsce na Wydziale Prawa Palackýego Uniwersytetu w Ołomuńcu 19 marca 2010 r., gdzie

kilka miesięcy wcześniej przeprowadzona została jego procedura habilitacyjna. W uroczystości wzięło udział kilkudziesięciu nowo mianowanych doktorów i jedenastu docentów ze wszystkich wydziałów: teologii, medycyny, prawa, filozofii, pedagogiki i kultury fizycznej. W wypełnionej po brzegi auli wielokrotnie padała nazwa naszej uczelni, oczywiście w kontekście zasług

nominowanego badacza. Nie będzie cienia przesady w stwierdzeniu, że jego książka *Modern Saber Fencing (Nowoczesna szermierka na szablę. Technika-taktyka-trening-badania)*, robi międzynarodową karierę. Ozdobny dyplom dr hab. Borysiuk odebrał z rąk rektora Miroslava Maslana. ◀

LSG

4.05.2010

ŚWIĘTO POLITECHNIKI OPOLSKIEJ

Rektor Politechniki Opolskiej serdecznie zaprasza wszystkich nauczycieli akademickich, pracowników administracji i obsługi wraz z rodzinami na obchody Święta Politechniki Opolskiej, które odbędą się 4 maja.

W programie:

UROCZYSTE PROMOCJE DOKTORÓW HABILITOWANYCH I PROMOCJE DOKTORSKIE
- aula Zespołu Dydaktycznego Łącznik przy ul. Mikołajczyka 16, godz. 10.00

- * promocje doktorów habilitowanych i promocje doktorskie
- * wręczenie odznaczeń
- * przemówienie J M Rektora
- * koncert Chóru Akademickiego Politechniki Opolskiej

PIKNIK RODZINNY
- II kampus Politechniki Opolskiej przy ul. Próżkowskiej 76 od godz. 13.00

- * smaczny poczęstunek
- * gry i zabawy dla dzieci, atrakcje sportowe dla dorosłych, karaoke
- * POKańcówka czyli zabawa taneczna
- * występ Orkiestry Politechniki Opolskiej

PODCZAS ŚWIĘTA POLITECHNIKI OPOLSKIEJ PROMOCJE OTRZYMAJĄ:

Doktorzy habilitowani:

dr hab. inż. Andrzej Augustynowicz
dr hab. inż. Piotr Niesłony
dr hab. inż. Janina Pieczara
dr hab. inż. Waldemar Skomudek
dr hab. inż. Stefan Wolny

Doktorzy:

dr inż. Paweł Aksamit
dr inż. Zbigniew Buryn
dr inż. Mariusz Hatalak
dr Bibiana Magiera
dr inż. Arkadiusz Mordak
dr inż. Kamila Mydlarz – Gabryk
dr inż. Piotr Podkowa
dr inż. Wojciech Radziejewicz
dr inż. Joachim Rzepka
dr inż. Violetta Stecyk
dr inż. Marek Szmechta

CYTOWANIA PRACOWNIKÓW PO W 2009 ROKU

Biblioteka w oparciu o bazę Web of Knowledge, przeprowadziła badania cytowań pracowników Politechniki Opolskiej z 2009 roku. Wyszukano 831 cytowań dla 108 pracowników. Ustalono, że w wymienionej bazie za 2009 rok uwzględnionych zostało 111 publikacji pracowników Politechniki Opolskiej (tab. nr 1, 2). ◀ *Opracowała: H.Szleff*

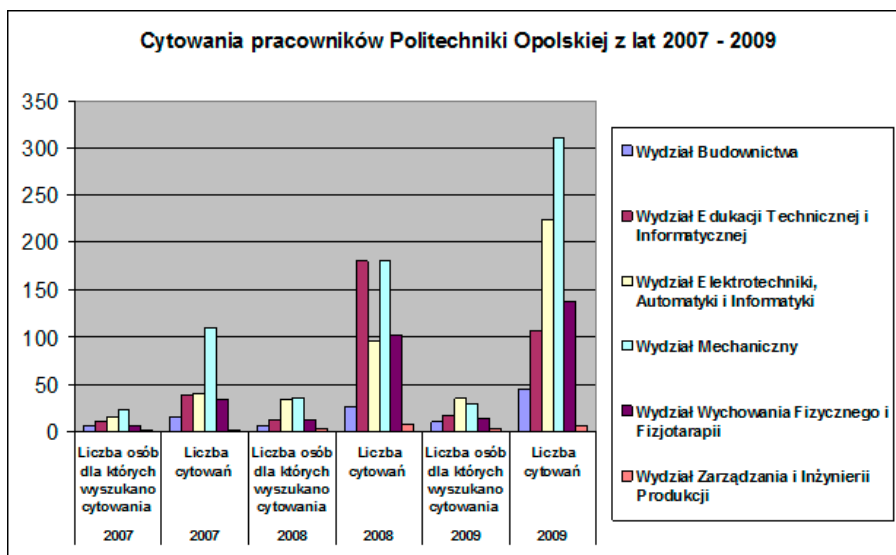
Nazwa Wydziału	Nazwisko i imię	Ilość cytowań	
Wydział Budownictwa	prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski	10	
	dr inż. Piotr Górski	4	
	prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk	6	
	prof. dr inż. Roman Jankowiak	2	
	dr inż. Andrzej Marynowicz	1	
	dr inż. Zbigniew Perkowski	1	
	dr inż. Lilianna Sadecka	1	
	dr inż. Lesław Tarczyński	2	
	prof. dr hab. inż. Jerzy Wyrwał	1	
	prof. dr hab. inż. Zbigniew Zembaty	17	
Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej	prof. dr hab. Zbigniew Czapla	21	
	dr Czesław Górecki	4	
	dr Ewa Graczyńska	7	
	prof. dr hab. Oleksandr Hachkevych	6	
	dr Adam Ingram	1	
	dr Zygmunt Kasperski	1	
	dr Barbara Klimesz	7	
	dr Marek Kostrzewa	2	
	dr Andrzej Kotlorz	2	
	dr Andrzej Kozdraś	20	
	prof. dr hab. Vilem Madr	3	
	dr Zbigniew Michno	2	
	dr hab. inż. Janusz Pająk, prof. PO	2	
	dr Józef Szymczak	1	
	prof. dr hab. Stefan Szymura	26	
	dr Wojciech Laszczak Katarzyna	1	
	dr Aleksandra Żurawska	1	
	Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki	dr inż. Krzysztof Bartecki	1
		prof. dr hab. inż. Gerhard Bartodziej	1
		dr inż. Ryszard Beniak	2
dr hab. inż. Boczar Tomasz, prof. PO		27	
dr inż. Sebastian Borucki		7	
dr inż. Andrzej Cichoń		9	
dr inż. Krzysztof Górecki		3	
dr hab. inż. Mariusz Jagieła, prof. PO		18	
prof. dr hab. inż. Józef Kędzia		20	
dr inż. Jacek Korniak		1	
dr inż. Dariusz Koterak		1	
dr inż. Barbara Kucharska		1	
dr inż. Marcin Lorenc		9	
prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn		18	
dr inż. Henryk Majchrzak		8	
dr hab. inż. Ernest Mendrel, prof. PO		10	
dr hab. inż. Jan Sadecki, prof. PO		1	
prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis		5	
dr inż. Mariusz Sobol		3	
dr inż. Mirosław Szmajda		2	
dr inż. Michał Tomaszewski		1	
dr inż. Krzysztof Tomczewski		2	
prof. dr hab. inż. Bronisław Tomczuk		7	
dr inż. Andrzej Waindok		4	
dr inż. Bernard Willner		2	
dr hab. inż. Stefan Wolny, prof. PO		3	

	dr inż. Rafał Wróbel	19
	dr inż. Krzysztof Wróbel	5
	dr inż. Maria Wrzuszczak	1
	dr inż. Janusz Wrzuszczak	1
	dr inż. Anna Zatwarnicka	2
	dr inż. Krzysztof Zatwarnicki	2
	dr inż. Maciej Zdanowski	7
	dr inż. Jan Zimon	2
	dr hab. inż. Dariusz Zmarzły, prof. PO	19
Wydział Mechaniczny	dr inż. Marian Bartoszuk	5
	dr inż. Włodzimierz Będkowski	7
	dr inż. Sebastian Broł	6
	prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek	2
	prof. dr hab. inż. Grzegorz Gasiak	7
	prof. dr hab. inż. Wit Grzesik	83
	dr hab. inż. Jerzy Hapanowicz, prof. PO	1
	dr Maria Hepner	4
	dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO	1
	dr inż. Aleksander Karolczuk	11
	dr inż. Krzysztof Kluger	3
	dr inż. Eduard Konopka, prof. PO	6
	prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kotowski	1
	dr inż. Anna Król	1
	dr inż. Ewa Kwiatkowska	1
	dr inż. Cyprian T. Lachowicz	5
	prof. dr hab. inż. Tadeusz Łagoda	30
	prof. dr hab. inż. Ewald Macha	59
	dr inż. Zbigniew Marciniak	3
	dr inż. Adam Niesłony	11
	dr hab. inż. Piotr Niesłony	25
	dr inż. Roland Pawliczek	4
	dr inż. Dariusz Rozumek	5
	dr inż. Mariusz Rzęsa	1
	prof. dr hab. inż. Leon Troniewski	7
	prof. dr hab. inż. Marek Tukiendorf	2
	prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich	6
dr inż. Małgorzata Wzorek	1	
dr inż. Zbigniew Zalisz	13	
dr inż. Krzysztof Zak	1	
Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii	dr hab. Zbigniew Borysiuk, prof. PO	4
	dr Andrzej Bunio	2
	dr hab. inż. Marcin Czerwiński, prof. PO	21
	dr Andrzej Dyszkiewicz	1
	dr hab. Jan Godziński	44
	dr hab. Janusz Iskra, prof. PO	3
	prof. dr hab. Jerzy Kołodziej	6
	dr Grzegorz Krasowski	1
	dr hab. inż. Michał Kuczyński, prof. PO	1
	prof. dr Jaroslav Opavsky	7
	dr Sławomir Tubek	12
	dr hab. Andrzej Tukiendorf, prof. PO	1
	dr hab. Kazimiera Waśniowska, prof. PO	31
	dr hab. Krzysztof Wronecki, prof. PO	3
	Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji	dr inż. Grzegorz Ginda
prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala		4
	RAZEM	831

Cytowania pracowników Politechniki Opolskiej w 2009 roku

Tabela 1

Wydziały	Liczba osób dla których wyszukano cytowania	Liczba cytowań
Wydział Budownictwa	10	45
Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej	17	107
Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki	35	224
Wydział Mechaniczny	30	312
Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii	14	137
Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji	2	6
Razem	108	831

Z życia Uczelni

WYBORY W SOLIDARNOŚCI

Związkowcy z uczelnianej Solidarności zebrał się w dniu 23 marca br. w jednej z sal przy ul. Mikołajczyka aby wybrać władze na kolejną kadencję obejmującą lata 2010 -2014. Rolę gospodarza spotkania spełnił dotychczasowy przewodniczący, dr inż. **Grzegorz Nowosielski**, który krótko przedstawił cel zebrania, a także informację o działalności komisji w bieżącej kadencji (choć niektórzy oczekiwali rozbudowanego sprawozdania) po czym – zgodnie z procedurami – przekazał prowadzenie dr. inż. **Bolesławowi Goranczewskiemu**. W posiedzeniu wyborczym uczestniczy zwykle przedstawiciel zarządu regionu opolskiej solidarności – tym razem była to pani **Hanna Brzozowska**. Spotkanie związkowców jest okazją do rozważań na tematy bieżące i problemy pracownicze o charakterze

ogólnokrajowym. Problemem najbardziej dotyczącym związku zawodowe jest malejąca liczba członków, stąd dyskusja na temat sposobu zainteresowania pracą związkową ogół pracowników trwała niemal przez całe obrady. W efekcie przeprowadzonych procedur wyborczych, nad których prawidłowością czuwała komisja skrutacyjna, spośród dwóch kandydatów: Grzegorza Nowosielskiego i Bolesława Goranczewskiego zdecydowanie więcej głosów zebrał Bolesław Goranczewski i to on będzie przewodniczył uczelnianej solidarności przez najbliższe cztery lata. Do składu komisji zakładowej wybrani zostali: dr inż. **Wacław Hepner**, dr inż. Grzegorz Nowosielski, dr **Daniel Puciato**, mgr **Dagmara Tokarska-Suchy**, **Urszula Śmieja**, dr inż. **Jerzy Zajac**. Delegatem do krajowej Sekcji Nauki został Bolesław Goranczewski. Zakładową Komisję Rewizyjną tworzą dr inż. **Jan Centkowski**, **Elżbieta Ciecocińska** oraz **Jerzy Sołtysek**. Na elektorów do wyboru delegata na Walny

Zjazd Delegatów Zarządu Regionu Śląska Opolskiego wybrano **Dagmarę Tokarską-Suchy** oraz **Krystynę Dudę**. Opodziale obowiązków z komisji zakładowej poinformujemy Czytelników po pierwszym zebraniu. Poniżej przedstawiamy notkę biograficzną nowo wybranego przewodniczącego oraz główne zadania, jakie przyjął do realizacji.

◀ KD

„NAJWIĘKSZYM PROBLEMEM NA UCZELNI SĄ DEMOTYWUJĄCE WYNAGRODZENIA”

Bolesław Goranczewski lat 45, żonaty, dwójka dzieci
Stanowisko: adiunkt

Miejsce zatrudnienia: Katedra Geografii i Ekonomiki Turystyki, Instytut Turystyki i Rekreacji Politechniki Opolskiej

Staż związkowy:

- NSZZ Solidarność od 1981 roku jako pracownik młodociany,
- 1989 – udział w reaktywowaniu związku zawodowego oraz do 1998 roku członek władz Międzyzakładowej Organizacji Związkowej, w tym v-ce przewodniczący oraz delegat na WZD Regionu Śląska Opolskiego NSZZ Solidarność, w okresie działalności związkowej opracowałem i uczestniczyłem w negocjacji dwóch układów zbiorowych pracy,
- Od 1998 do 2009 roku brak aktywności związkowej ze względu na pełnione funkcje zawodowe (w okresie tym opłacałem składki członkowskie)

Staż zawodowy: 1980 – 2009 Praca w przemyśle od stanowisk robotniczych do wyższej kadry menedżerskiej, w tym:

- główny specjalista, pełnomocnik dyrektora, dyrektor ds. restrukturyzacji,
- auditor wiodący systemów ISO 9001, 14001 oraz PN/OHSAS 18001,
- konsultant w wielu projektach wdrożeniowych (głównie systemy ISO) oraz restrukturyzacyjnych,

- trener/szkoleniowiec w zakresie systemów i metod zarządzania; prowadzenie wielu szkoleń otwartych i zamkniętych dla pracowników różnych szczebli,
- doświadczenia w nadzorze korporacyjnym, jako członek rad nadzorczych.

Dorobek naukowy

- doktorat nauk ekonomicznych – jako podsumowanie wieloletniej pracy zawodowej,
- około 35 punktowanych publikacji po doktoracie w dyscyplinie nauk o zarządzaniu, głównie dotyczących zarządzania jakością oraz metod pomiaru i kontroli jakości,
- jedna recenzowana książka (współautorstwo) oraz kolejna na ukończeniu. Obydwie nt. współczesnych koncepcji i metod zarządzania oraz zarządzania jakością usług,
- w realizacji praca habilitacyjna z zarządzania jakością przygotowywana w uzgodnieniu z jednym z uniwersytetów ekonomicznych.

Główne zadania jakie chciałbym realizować w działalności związkowej

1) Podstawowym problemem, jaki obecnie jest do załatwienia są płace dla pracowników naukowo dydaktycznych i administracyjnych polskich uczelni. Aktualne wynagrodzenia zasadnicze nie mają charakteru motywacyjnego lecz są upokorzeniem płacowym ludzi o wysokich kwalifikacjach zawodowych i bogatym dorobku naukowym. Poziom wynagrodzeń dowodzi, że w okresie dwudziestu lat transformacji makrosystemowej, jaka dokonała się w Polsce po 1989 roku, nie zrobiono w tej sprawie kompletnie nic. W sytuacji gdy wynagrodzenia zasadnicze adiunktów z 30 letnim stażem pracy to 0,8 średniej krajowej, asystentów 0,6; kadry administracyjnej pracowników naukowo technicznych na podobnym lub niższym poziomie, nie ma mowy o zaangażowaniu i motywacji, bez której praca naukowa jest niemożliwa do realizacji. Ktoś może postawić zarzut, że w pracy naukowej najważniejsza jest motywacja wewnętrzna jednakże jest ona skuteczna tylko wówczas, gdy pracownik nie ma problemów egzystencjonalnych. Pracownicy polskich uczelni w większości mają tego typu problemy. Dowodem na to jest fakt, że w opinii Banku Światowego wynagrodzenie na poziomie 0,6 średniej krajowej traktowane jest jako bariera ubóstwa.

2) Kolejnym widocznym problemem jest brak zrównoważonego charakteru rozwoju polskich uczelni. U podłoża tego stanu rzeczy leży między innymi również motywacja. Budynki, infrastruktura, wyposaże-

nie pracowni i laboratoriów, finansowane głównie z pieniędzy Unii Europejskiej, są jak najbardziej potrzebne ale tylko i wyłącznie wspólnie ze zmotywowanymi do pracy ludźmi. Organizacja to przede wszystkim ludzie, którzy chcą realizować cele. Zrównoważony rozwój to proefektywnościowy system płac: z czytelnymi kryteriami oceny, taryfikatorem opartym o wartościowanie pracy, określonymi zasadami przeszerogowań (ścieżek awansu), premiowaniem za osiągnięcia wg obiektywnych kryteriów, a nie uznaniowości, szczególnie tam gdzie przełożeni nie są w stanie dokonać obiektywnej oceny. Zrównoważony system płac to system czytelnym i stabilnym nie wykorzystywanym do doraźnych potrzeb np. akredytacyjnych. Zrównoważony i stabilny system płac to system posiadający zarówno cechy systemu sprawiedliwego jak i efektywnego.

3) Obserwując to co się dzieje na uczelniach publicznych uważam, że potrzeba jest rozwiązań systemowych wewnątrz organizacyjnych. Mentalności i myślenia w kategoriach menedżeryzmu. Zarządzania a nie administrowania. Kierowania systemowego kosztem odejścia od sterowania ręcznego. Świadomości, że z funkcji kierowniczych najwięcej powinno być motywowania a najmniej kontroli. Z bardzo prostej i oczywistej przyczyny. Jeżeli pracownicy są zmotywowani to nie trzeba ich kontrolować ponieważ sami dbają o swoje stanowisko pracy. Rozmawiając z ludźmi, otrzymując maile, widzę niejednokrotnie żal i rozgoryczenie, związane przede wszystkim z beśsilnością i brakiem nadziei, że w kwestii motywacji może być lepiej. Dokładając do tego biurokrację i formalizmy, które same z siebie generują coraz to nowe zadania i obowiązki, często wyłącznie po to aby uzasadnić potrzebę utrzymania aparatu biurokratycznego, tzw. błędne koło biurokracji, powodują że organizacja staje się apatyczna. Ludzie mają problemy egzystencjonalne i na nich się głównie koncentrują. O poprawie produktywności pracy czy skupienia ludzi wokół celów i zadań można w takiej sytuacji zapomnieć. Pracując przy restrukturyzacji podmiotów przez wiele lat miałem okazję obserwować tego typu zjawiska, które w efekcie zawsze prowadziły do destrukcji i upadku wielu firm. Mając na uwadze powyższe oświadczenia i deklaracje Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, że „podwyżek dla pracowników nauki nie będzie bo mamy kryzys” pozostawiam bez komentarza. Oznaczają one brak pomysłów i woli rozwiązania tego problemu przez rządzącego ministra. Tego typu wypowiedzi nie są zaprzeczeniem lecz pogwałceniem

wszelkich teorii motywacji, potrzeb czy oczekiwań. Ale nie to jest najważniejsze. Odbierają upokarzonym płacowo ludziom cień nadziei na to, że ich płace nie będą na krawędzi ubóstwa. Podobnie jest z propozycją uzyskiwania przez pracowników zgody na zatrudnienie na drugim etapie. Propozycje zawarte w projektach ustaw są wymierzone w interesy pracownicze ludzi zatrudnionych w polskiej nauce. Sam fakt formułowania ich jest działaniem przeciwskutecznym, powodującym jeszcze większą demotywację.

4) Kolejny problem to brak integracji środowiska naukowego. Pracując przez 29 lat w przemyśle nie spotkałem się z tak mało zintegrowanym środowiskiem. Dominuje nadmiar kurtuazji samo zachwyty nad dorobkiem własnym i pozycją naukową bądź dorobkiem kolegów. Gloryfikowanie własnych dokonań jest jedną z przyczyn niskiej skuteczności działań na rzecz dobra wspólnego całego środowiska naukowego. Dodatkowo tworzone są bariery korporacyjne broniące partykularnych interesów i blokujące dostęp do awansu zawodowego. Brak jest czytelnym kryteriów i transparentności w zdobywaniu kolejnych stopni naukowych.

5) Zapóźnienia w motywacji są tak wielkie, że przywrócenie tej funkcji wymaga dwóch kierunków skoordynowanych działań:

5.1) Wewnątrz uczelni poprzez porządkowanie struktury płac, wprowadzenie czytelnym kryteriów szaszeregowania i przeszerogowania, kryteriów przyznawania podwyżek itp. Mnie samemu w roku 2008 z racji 28 lat pracy przyznano 34 zł podwyżki brutto. Żeby było ciekawiej podwyżkę otrzymałem od osób, które mnie nigdy nie widziały na oczy. Zbiegła się ona bowiem z wyborem nowych władz dziekańskich, które ze względu na fakt, że jestem jedynym ekonomistą na wydziale nie były w stanie ocenić ani mojego dorobku ani dokonań praktycznych. Nie mam oczywiście do nich o to pretensji no bo co w takiej sytuacji mieli zrobić? Dali tym którym uważali i których znali mając na względzie inne priorytety np. akredytacyjne. Stawiam więc pytanie retoryczne. Co z motywacją miała wspólnego ta podwyżka i czy była to podwyżka czy upokorzenie? Uważam też że regulamin wynagradzania na dużej uczelni, u jednego z największych pracodawców na Opolszczyźnie to stanowczo za mało. Regulaminy pracy stosuje się w mikro i małych przedsiębiorstwach. W tak dużej organizacji jaką jest uczelnia potrzebny jest układ zbiorowy pracy. Mam świadomość, że wewnątrz uczelni bez rozwiązań systemowych, skokowego wzrostu

wynagrodzeń nie da się uzyskać.

5.2) W związku z powyższym należy podjąć intensywne prace na zewnątrz uczelni poprzez Krajową Sekcję Nauki NSZZ Solidarność. Tam jest właściwe środowisko, aby walczyć o zmiany skokowe. Wszyscy byliśmy świadkami co uzyskała służba zdrowia na fali ostatnich protestów. My ze względu na brak integracji środowiska, rozbieżność interesów byliśmy biernymi obserwatorami. Należy zatem zacząć głośno i odważnie mówić, że pracownicy polskich uczelni, a więc kadra naukowo dydaktyczna, pracownicy naukowo techniczni, administracja uczelni, wszyscy wysokiej klasy specjaliści żyją na krawędzi nędzy borykając się codziennie z problemami egzystencjalnymi. Należy obalić mit, że za prestiżem wykonywanej pracy podąża jakaś gratyfikacja finansowa. Jest to powód do wstydu dla tych, którzy przez ostatnie 20 lat próbowali reformować szkolnictwo wyższe w Polsce. W tym miejscu nasuwa się pytanie, jakie są narzędzia doprowadzenia do skokowego wzrostu wynagrodzeń? Odpowiedź jest następująca: dokładnie takie same, jakimi dysponowali pracownicy służby zdrowia. Mało kurtuazyjne, a więc nie tak jak w nauce, lecz skuteczne i zgodne z obowiązującym prawem.

6) Będę się starał współpracować z władzami uczelni w zakresie motywacji. Nie chcę konfliktów choć zamierzam otwarcie mówić o problemach po to aby je skutecznie rozwiązywać. Jestem z przemysłu więc nie mam nadmiernie uprzejmościowych manier. Chcę merytorycznej współpracy dla dobra uczelni ponieważ nie sądzę aby ktoś próbował zakwestionować twierdzenie, że praca na rzecz podniesienia motywacji pracowników przyczynia się do rozwoju uczelni w kierunku silnego, prężnie i dynamicznie funkcjonującego ośrodka akademickiego. Będę twardym recenzentem ewentualnych poczynań nie pozostając wyłącznie w pozycji krytyka. Jestem zwolennikiem konstruktywnego spierania się, a więc zawsze gdy będę się z czymś nie zgadzał przedstawię rozwiązania alternatywne. Nie dam się zapędzić w „tematy zastępcze” bo na zarządzaniu się znam. Skuteczne i efektywne zarządzanie to takie, które koncentruje się na problemach rzeczywistych a nie wymyślonych. Władzom uczelni nie zawsze wypada mówić głośno o niektórych problemach. Dlatego też chętnie wezmę na siebie głos w sprawie powszechnej na polskich uczelniach demotywacji, jako jednej z przyczyn miejsca, jakie zajmują polskie uczelnie w rankingach międzynarodowych.

7) Osobiście chciałbym zająć się głównie sprawami motywacji. Niezależnie od tego

nieustannie prowadzona będzie bieżąca działalność związkowa. W ramach Komisji Zakładowej każdy z jej członków posiada określone zadania (sprawy socjalne, obrona praw i interesów członków związków, negocjacje, rozwój związku, strona internetowa – newsletter jako platforma komunikowania się z członkami nt. bieżących spraw organizacji związkowej itp.) ◀

Bolesław Goranczewski

JAN Z KĘT I Z KAMIENIA

Przygotowania do obchodów jubileuszu 45-lecia Politechniki Opolskiej, który wypada w roku 2011 toczą się nieustannie aczkolwiek na tym etapie nie mają charakteru spektakularnego. Uważany czytelnik WU zapewne pamięta, że patronem jubileuszu uczelni został św. Jan z Kęt. Wybór ten uruchomił dalsze kroki czyli należało zdecydować w jaki sposób

Ch. Mandzios

wyobrazić postać patrona. W tym celu m.in. rektor Jerzy Skubis spotkał się w styczniu tego roku z dziekanem Wydziału Malarstwa i Rzeźby wrocławskiej ASP, prof. **Christosem Mandziosem**. Efektem dyskusji była wizyta profesora Mandziosa w Opolu. W pierwszych dniach kwietnia w towarzystwie szefowej Działu Promocji i Kultury gość obejrzał różne miejsca na terenie uczelni, na których stanąć mogłaby rzeźba świętego. Natomiast wybór formy i wykonanie rzeźby rozstrzygnie konkurs adresowany do studentów i absolwentów akademii sztuk pięknych. W przygotowaniu warunków konkursu szeroką współpracę zadeklarował prof. Mandzios, znany i ceniony rzeźbiarz. Artysta z zainteresowaniem obejrzał obiekty i otoczenie uczelni, gdyż

K. Duda, Ch. Mandzios

lokalizacja rzeźby mieć będzie duży wpływ na materiał, z którego powstanie i sposób wyobrażenia postaci. O postępach w tej kwestii informować będziemy Czytelników na bieżąco. ◀

DPO I „BEZPIECZNY POJAZD”

Studentzi Dziecięcej Politechniki Opolskiej spotkali się w sobotę (20.03) na kolejnym wykładzie tym razem poświęconym bezpieczeństwu pojazdów. Około 200 bardzo młodych studentów, z zainteresowaniem przyglądało się prezentacji dr. inż. **Ireneusza Hetmańczyka** i dr. hab. inż. **Andrzeja Augustynowicza**. Wsparciem dla prowadzących byli także: Adam i Robert ze Studenckiego Koła Naukowego Klakson.

Zajęcia pokazały dzieciom jakie zachowania w samochodzie są bezpieczne, a czego zdecydowanie nie należy robić.

Wykładowcy tłumaczyli do czego służy samochodowy fotelik i jak trudny może być proces hamowania samochodu. Dzieci z dużym zdziwieniem odkryły że 25 metrów jakie potrzebne są do zatrzymania samochodu, jadącego z prędkością 50 kilometrów na godzinę, to odległość którą trudno zmierzyć, pokazać i zmieścić nawet w tak dużej sali wykładowej jak aula w budynku „Łącznik”. Jednak największych wrażeń dostarczyły uczestnikom testy na symulatorze zderzeń. Sądząc po minach ochotników zatrzymanie fotela samochodowego jadącego z prędkością 7 kilometrów na godzinę (wraz z uczestnikiem) może być niezwykle przeżyciem. Dodajmy, że z powodu nadmiaru chętnych, potrzebne było losowanie pozwalające na wyłonienie osób

I. Hetmańczyk

Wizyta w Opolu prof. Barbary Kudryckiej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, 24 marzec 2010

K. Czaja, B. Kudrycka, J. Skubis

Na Uniwersytecie Opolskim...

Z prawej M. Kania, dyrektor IK

...oraz w Instytucie Konfucjusza na Politechnice Opolskiej

Y. Sun, B. Kudrycka, Y. Jun

B. Kudrycka i kolegium rektorskie Politechniki Opolskiej

Informacja o przedsięwzięciach kulturalnych adresowanych do studentów Politechniki Opolskiej

Dwa obszary działania

Własna aktywność studentów:

kulturalna:

- Orkiestra Politechniki Opolskiej
- Chór Akademicki Politechniki Opolskiej
- Galeria 2 strona
- Studenckie Studio Radiowe Emiter
- Plener fotograficzny

Oferta

- 1000 biletów na kulturę
- Koncerty, rockoteki, kabarety, przegląd zespołów „Rock-Time”, obchody 40-lecia istnienia studia (SSR Emiter)

Orkiestra Politechniki Opolskiej

- W bieżącym roku orkiestra miała dwa spektakularne wydarzenia: koncert noworoczny na Politechnice Śląskiej w Gliwicach oraz Koncert Noworoczny Środowisk Akademickich Opole-Pekin w opolskiej filharmonii

Orkiestra Politechniki Opolskiej

- Orkiestra oprawia artystycznie niemal wszystkie okoliczności akademickie. W ramach Muzycznych Impresji odwiedziła w 2009 roku z koncertami większość miast Opolszczyzny (Brzeg, Kluczbork, Strzelce Opolskie)

Chór Akademicki Politechniki Opolskiej

- Występ podczas imprezy towarzyszącej Festiwalowi Polskiej Piosenki – odsłona gwiazd: Michał Bajor, Paweł Kukiz, Anna i Ewa Panas, zespół TSA, Edyta Górniak, Ryszard Rynkowski, zespół Skaldowie oraz Alibabki

Chór Akademicki Politechniki Opolskiej

- Udział w Balk Folk Festival – Międzynarodowy Festiwal Folkloru w Bułgarii, gdzie chórzyci zajęli II miejsce

Chór Akademicki Politechniki Opolskiej

- Oprawa większości uroczystości akademickich (również na innych opolskich uczelniach) oraz imprez firmowych (Energia Pro), zakwalifikowanie się do finału XVI Ogólnopolskiego Festiwalu Kolęd i Pastoralek w Będzinie

Galeria 2 strona

galeria2strona@po.opole.pl

Plener fotograficzny „Pstrykaliada”, współpraca: NZS, Opolskie Towarzystwo Fotograficzne

Wystawy tematyczne i okolicznościowe

- Wystawa „Wydarzenia 2008” na opolskim rynku

1000 darmowych biletów dla studentów Politechniki Opolskiej

W tym roku akademickim, w celu zwiększenia Politechniki Opolskiej, przez kolejną współpracę nastąpiła decyzja o przyznaniu 1000 darmowych biletów na koncerty, spektakle, wystawy i imprezy kulturalne. Aby skorzystać z biletów, należy zgłosić się do wydziału Kultury i Sztuki Politechniki Opolskiej, ul. Katowicka 47, 45-030 Opole, w dniach od 20 lipca do 31 sierpnia 2009 r. w godzinach pracy biurowej.

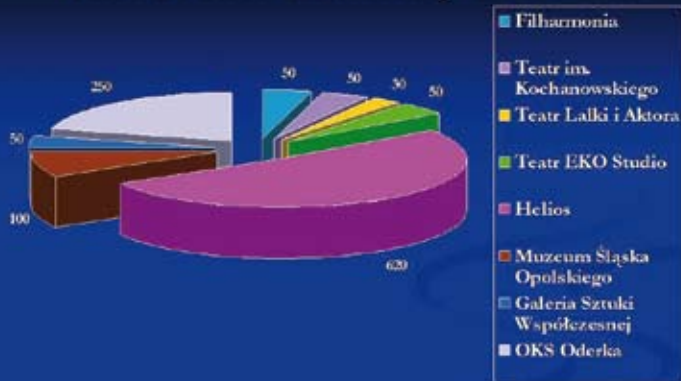
Bilety do kina, teatru i muzeów to 1000 biletów, do koncertów i spektakli 1000 biletów. Bilety do kina, teatru i muzeów to 1000 biletów, do koncertów i spektakli 1000 biletów. Bilety do kina, teatru i muzeów to 1000 biletów, do koncertów i spektakli 1000 biletów.

1000 biletów na kulturę

Akcja prowadzona po raz trzeci objęta następujące instytucje:

- Filharmonia Opolska im. Józefa Elsnera
- Teatr im. Jana Kochanowskiego
- Opolski Teatr Lalki i Aktora im. Alojzego Smolki
- Teatr EKO Studio
- Helios Centrum Filmowe
- Muzeum Śląska Opolskiego
- Galeria Sztuki Współczesnej

1000 biletów na kulturę - rozliczenie

1200 biletów za łączną kwotę 13.450,00

Studenckie Studio Radiowe Emiter

• W ramach 5-dniowych obchodów 40-lecia istnienia studia radiowego, studenciz Emitera zorganizowali występy kabaretów studenckich, koncerty, rockoteki, pokazy oraz warsztaty dziennikarskie

Zmiana nazwy jednostki

Zarządzeniem Rektora nr 69/2009 z dniem 1 listopada 2009 roku nastąpiła zmiana nazwy jednostki na Dział Promocji i Kultury. Logo zatwierdzono stosowną uchwałą Senatu Politechniki Opolskiej.

Plany

Kolej na orkiestrę

Przejazd Orkiestry Politechniki Opolskiej szynobusem z koncertami na trasie: Opole Główne – Osowiec Śląski przystanek – Jełowa – Kluczbork – Wołczyn – Namysłów – powrót do Kluczborka – Olesno Śląskie – powrót do Opola przez Kluczbork – lub Opole Główne – Lewin Brzeski – Brzeg – Grodków Śląski – Nysa – Szydłów – Opole – lub inny wariant trasy – Nysa – Kędzierzyn-Koźle.

Przedsięwzięcie jest w trakcie realizacji i wiele wskazuje na to, że koszty poniesie Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego.

Termin: kwiecień – maj 2010

Plany

Noc kultury – 4/5 czerwca

Kino, wystawy i śpiew

- Pokaz filmów chińskich oraz polskich
- Nowoczesne gry planszowe i karciane
- Wystawy w holu Łącznika: Galeria2strona, wystawa prac plastycznych i projektów okładek Elżbiety Ciechocińskiej „Między okładkami”.
- Kawiarnia w Łączniku, czyli i kawa i herbata, a do tego ciasteczka oraz pokaz parzenia chińskiej herbaty
- Pokaz chińskich lampionów
- Muzyka filmowa przed Łącznikiem
- Pokaz grupy tancerzy ognia

Koncerty w centrum miasta:

- Orkiestra Politechniki Opolskiej
- Chór Akademicki Politechniki Opolskiej pod kierunkiem Ludmiły Wocial-Zawadzkiej

Plany

- Koncert Orkiestry Politechniki Opolskiej w Ołomuńcu
- Wystawy podczas Opolskiego Festiwalu Nauki
- Ekspozycja stała w Łączniku

Prezentację przygotował Grzegorz Pasek, DPiK

do przejechania się „fotelem” – zadanie losowania powierzono obecnej na sali dr inż. **Annie Król**, prorektor ds. inwestycji i rozwoju.

– Bardzo mi się tu podoba, są bardzo ciekawe wykłady – tłumaczy **Ola Orlińska**. Zadowolona z oferty wykładów dla najmłodszych nie kryje też jej mama Anna. Podobnie o sobotnich spotkaniach opowiada **Mikołaj Ostrowski** i podkreśla że

przychodzi na uczelnię, bo chce się czegoś nauczyć. Jak zdradził jego tato Jarosław – sobotni wykład w sposób szczególny przypadł Mikołajowi do gustu bo samochody bardzo go interesują.

Sobotniemu spotkaniu towarzyszył pokaz możliwości zdalnie sterowanych samochodów. Adepti dziecięcej politechniki mieli też okazję odwiedzenia uczelnianej biblioteki. Za miesiąc (17.04.2010r., godz.

11:00) prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis** odpowie uczestnikom na pytanie: Czy pioruny rzeczywiście są groźne?

Studenci Dziecięcej Politechniki Opolskiej posiadają indeksy i w nich – podobnie jak ich starsi koledzy, zbierają zaliczenia kolejnych wykładów. Tak jak zawsze wielu rodziców zdecydowało się zostać i obserwować popularnonaukowe spotkanie.

Pomysł zapraszania najmłodszych na uczelnię po raz pierwszy zrodził się w Tybindze, gdzie w 2002 roku powstał pierwszy Uniwersytet Dziecięcy. W Polsce taka idea przyjęła się w Warszawie, Krakowie, Łodzi, Poznaniu i Opolu. Zajęcia w ramach Dziecięcej Politechniki Opolskiej, są prowadzone przez pracowników PO dla dzieci w wieku od 9-12 lat. ◀

T. Ciecierski

Inwestycje i fundusze

INNOWACYJNE PROJEKTY W PO

Zarząd Województwa Opolskiego w dniu 12 lutego ogłosił w ramach poddziałania 1.3.1 *Wsparcie sektora B+R oraz innowacji na rzecz przedsiębiorstw*, I nabór wniosków o dofinansowanie projektów dotyczącym między innymi: zakupu maszyn, urządzeń, wyposażenia oraz wartości niematerialnych

i prawnych dla laboratoriów w szkołach wyższych i innych jednostkach naukowych, prowadzących badania na rzecz nowoczesnych technologii produkcyjnych oraz budowy, przebudowy obiektów niezbędnych do prowadzenia badań.

Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki wykazał się dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem w przygotowaniu projektów na konkursy. We współpracy z ze-

społem Działu Analiz i Planowania Rozwoju w dniu 15 marca 2010 w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Opolskiego złożono 4 opracowane projekty. Trzy proponowane projekty przez Instytut Elektroenergetyki dotyczyły utworzenia nowoczesnych laboratoriów zajmujących się specjalistycznymi badaniami w zakresie diagnostyki napięć udarowych, diagnostyki spektrofotometrii i diagnostyki infradźwięków. Natomiast projekt przygotowany przez Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej dotyczył zakupu sprzętu do badań w zakresie nowoczesnej eksploatacji, diagnostyki, monitoringu i serwisu łożysk tocznych w napędach elektrycznych.

Aktualnie z niecierpliwością oczekujemy wyników oceny. ◀ mgr inż. Joanna Rut

Dział Analiz i Planowania Rozwoju

Więści z wydziałów

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI I INFORMATYKI

PIĘKNE 20-LETNIE ODE

Minęły już dwie dekady odkąd na opolskim gruncie zadebiutowały Dni Elektryki. Impreza wyrosła na

niezwykle popularne i oczekiwane – nie tylko w środowisku związanym z elektrycznością – wydarzenie, obudowane mnóstwem atrakcji, takich jak konkursy, wystawy czy zwiedzanie specjalistycznych laboratoriów. Nic więc dziwnego, że w dniu swojego jubileuszu, 16 marca 2010 r., skupiła olbrzymią publiczność (aula Łącznika pękała w szwach) i jak zwykle błysnęła wysokim poziomem organizacyjnym i merytorycznym.

Uczestnicy, głównie młodzi ludzie ze szkół całej Opolszczyzny, mogli posłuchać o

związku między jakością życia a jakością elektryczności (prof. **Zbigniew Hanzelka** z

A. Maciąg

Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie), o drugiej młodości zapomnianych maszyn elektrycznych (prof. **Mariusz Jagieła** z Politechniki Opolskiej), o historii częstotliwości 50 Hz (dr inż. **Andrzej Przytułski**, również naszej uczelni), kształceniu kadr dla bran-

W. Skomudek

ży elektrycznej (mgr **Władysław Opoka**, dyrektor Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu) oraz o stalowych słupach rurowych i masztach oświetleniowych częstochowskiej firmy kromiss-Biss, której wystawa towarzyszyła Dniom Elektryki (**Jarosław Szpindler**

M. Łukaniszyn

i **Maciej Wolski**). Jeśli dołączyć do tego jeszcze wystąpienia laureatów konkursu prac dyplomowych WEAiI oraz zwiedzanie laboratoriów w trzech, rozlokowanych w całym mieście obiektach, powstaje zbiór danych o takiej sile zaciekawienia, że jak najbardziej zasadne wydaje się w tych okolicznościach przedstawienie także oferty edukacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki (dziekan jednostki, prof. **Marian Łukaniszyn**), bo któż z uczestników nie chciałby studiować tak frapujących zagadnień?

Organizatorami był wspomniany już wydział oraz opolski oddział Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Wypada pogratulować i życzyć kolejnych jubileuszy! ◀ LSG

19 kwietnia, pierwszy elektryk uczelni, czyli specjalizujący się w technice wysokich napięć rektor **Jerzy Skubis** spotkał się ze studentami elektrotechniki w Rejonie Wkonnawstwa Sieci Wysokich Napięć oddziału Energii Pro Groszowice. Uczestnicy wycieczki, wśród dźwięku płynącego prądu zwiedzili teren zakładu i dowiedzieli się mnóstwa ciekawych rzeczy o jego funkcjonowaniu od gospodarza spotkania kierownika **Andrzeja Jastrzębia**. Żadna zbłąkana iskra na szczęście na nikogo nie przeskoczyła, ale już bakcył elektrotechniki - z całą pewnością tak. ◀ LSG

J. Skubis, A. Jastrzęb i studenci

WYDZIAŁ MECHANICZNY

KONGRES DIJON 2010

W dniach 23-24 marca 2010 roku odbył się w Dijon (Francja) Międzynarodowy Kongres „Taste. Nutrition. Health”. W Międzynarodowym spotkaniu uczestniczyły dr inż. **Katarzyna Szwedziak** oraz dr inż. **Dominika Matuśzek** z Katedry Techniki Rolniczej i Leśnej. Delegacja uczestniczyła w pełnym programie kongresu oraz dodatkowych spotkaniach, podczas których miała możliwość poznania wielu innych uczestników z całego świata. Stanowiło to znakomitą możliwość wymiany wiedzy i doświadczenia nie tylko w zakresie naukowym, ale także organizacyjnym.

Prowadzone sesje plenarne dotyczyły tematów związanych przede wszystkim z żywnością i zdrowiem. Podczas indywidualnych biznesowych spotkań pracownicy KTRiL miały między innymi możliwość porozmawiania na temat funkcjonowania

francuskiego klastra żywnościowego Vitagora oraz nawiązania kontaktu z finlandzką firmą specjalizującą się w produkcji i aplikacji aparatury do analizy homogeniczności mieszanin przy wykorzystaniu metody opartej na technice tomograficznej. ◀

KURS LABVIEW

W dniach 2 i 3 marca br. został przeprowadzony przez przedstawicieli firmy National Instruments nieodpłatny kurs oprogramowania LabView. Kurs był przeznaczony dla pracowników dydaktycznych Wydziału Mechanicznego, którzy prowadzą zajęcia dydaktyczne z wykorzystaniem LabView. Wzięło w nim udział 16 osób (**A. Augustynowicz, A. Bieniek, J. Mamala, I. Hetmańczyk, M. Graba, K. Prażnowski, A. Lechowicz, S. Dziubański, R. Pawliczek, Z. Marciniak, W. Macek, B. Dybek, A. Pawrosnik, K. Czernek, M. Kabaciński, S. Pochwała**). Szkolenie składało się z dwóch części. W części pierwszej omówiono sposób programowania w graficznym środowisku LabVIEW, jego możliwości oraz podstawowe architektury aplikacji. Część druga została poświęcona programowaniu zaawansowanych aplikacji. Opisane zostały zasady prawidłowego programowania, tworzenia rozbudowanych projektów oraz korzystania z zaawansowanych funkcji środowiska LabView. Podczas szkolenia prezentowano programy do tworzenia systemów akwizycji i rejestracji danych, sterowania urządzeń pomiarowych oraz analizy sygnałów. ◀ A. Lechowicz

MARIA CURIE – CITYNET MEETING

W dniach 22 lutego – 2 marca 2010 roku odbyło się w Opolu kolejne spotkanie robocze grupy Maria Curie – CITYNET. Program trwa 4 lata i dotyczy problematyki zrównoważonej gospodarki energetycznej w systemach zurbanizowanych. W ramach programu stypendyści, absolwenci różnych kierunków studiów, realizują prace doktorskie w wybranej uczelni. W Opolu gościliśmy opiekunów - przedstawicieli z uczelni partnerskich z Niemiec, Turcji, Włoch, Hiszpanii, Anglii, Szkocji i Irlandii. Pierwsze dwa dni objęły przedstawienie Politechniki Opolskiej oraz wewnętrzna dyskusja związana z prezentacjami postępów prac doktorskich realizowanych przez 10 doktorantów.

Kolejne dni to ciekawe wykłady jako oferta środowiska naukowego w zakresie bardzo szeroko pojętej problematyki poszanowa-

nia energii i ochrony środowiska. Zespół Katedry Inżynierii Środowiska jest odpowiedzialny w ramach tego projektu za tematykę związaną z alternatywnymi źródłami energii.

Wykłady odbyły się w Auli w łączniku oraz Sali Senatu.

- Why Maria Curie - Prof. W. Waclawek, Uniwersytet Opolski
- Why Opole – in Memoriam to Prof. M. Stohrer - Prof. P. Wach, Politechnika Opolska
- Thermodynamics rules in practice - Prof. J. Składzień, Politechnika Śląska
- Economic and institutional challenges regarding RES – Prof. J. Platje, Uniwersytet Opolski
- Integrated monitoring of environment - Mr M. Rosicki, T. Pawelec, T. Schoenfelder, Atmoterm SA
- Combined heat and power generation - Prof. J. Skorek, Politechnika Śląska
- Examples for cogeneration systems - Dr J. Kalina, Politechnika Śląska
- Evaluation of energy potential for RES - Dr M. Tańczuk, Politechnika Opolska
- Energy from biomass - Mr R. Strzałka, Politechnika Opolska
- Projects global integration based on Virtual Reality technology – Mr L.J. Kwiatkowski - •Eurol ITS Gliwice, Mr J. Kwiatkowski - J & L Consulting Opole, Prof. Z. Kabza – Politechnika Opolska
- Energy and environmental problems in vehicles - Prof. J. Jantos, Mr A. Lechowicz Politechnika Opolska
- Sustainable development implementation - Prof. K. Malik – Politechnika Opolska
- Noninvasive measurements in multiphase flow systems - Dr D. Zając – Politechnika Opolska
- Sustainable development and production of cement – Prof. Z. Giergiczny- Politechnika Śląska, Dr A. Król – Politechnika Opolska

Wykłady miały charakter otwarty. W drugiej części wykładów pojawiło się sporo słuchaczy studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Mechanicznym. Problematyka skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej to w naszym Regionie szczególnie gorący temat.

Dodatkowo zorganizowano dwie wycieczki do Energetyki Ciepłej Opolszczyzny oraz Cementowni Górażdże, gdzie obok wykładów doktoranci mieli okazję poznać program produkcji firm.

Wreszcie w ostatnim dniu doktoranci w Katedrze Inżynierii Środowiska przedstawili postępy prac oraz zademonstrowali badania na kilku funkcjonujących instalacjach ba-

dawczych z zastosowania nieinwazyjnych metod badawczych.

Równocześnie przygotowano wystawę zdjęć poświęconą projektowi i poprzednim spotkaniom roboczym w Stutgarcie, Istambule, Tarragonie, Turynie, Leicester i Glasgow. Opole to małe miasto jak na uczestników projektu (Istambuł jest aż 100 razy większy) ale zarówno atmosfera jak i mieszkańcy w opinii zarówno doktorantów jak i ich opiekunów zrobili dobre wrażenie.

Za to pragnę podziękować wszystkim, którzy w organizacji spotkania pomogli. ◀

Prof. Roman Ulbrich

Koordynator lokalny projektu CITYNET

STUDIA PODYPLOMOWE

W dniu 13 marca 2010 r. na Wydziale Mechanicznym zakończono I edycję studiów podyplomowych pt. „Świadectwa charakterystyki energetycznej i audyt energetyczny budynków”. Spośród 30 osób, które rok temu zakwalifikowały się na studia, ukończyły je 23 słuchacze. Uzyskali oni uprawnienia do wykonywania tzw. certyfikatów energetycznych obiektów budowlanych. Dla wielu uczestników, ukończenie studiów wiązało się ze zdobyciem nowego zawodu, którego wykonywanie może dać dużo satysfakcji; innym studia pozwoliły na poszerzenie posiadanych wiadomości i umiejętności.

Sprawy studenckie

STUDENCI W TOYOCIE

Działalność koła naukowego ARAFIN to przede wszystkim program Galileo, wyjazdy na konferencje naukowe oraz promocja wydziału na Festiwalu Nauki i nie tylko. Planuje się także spotkania z ludźmi sukcesu i spotkania tematyczne. Możliwe jest również publikowanie artykułów naszych członków przez naszą uczelnię.

Program Galileo to cykl wycieczek do ciekawych zakładów produkcyjnych na terenie całego kraju. Warto jest zobaczyć jak w praktyce funkcjonuje to, co w sposób teoretyczny przedstawiają wykładowcy.

Ostatnia wycieczka w ramach programu

Zajęcia na studiach podyplomowych prowadzili doświadczeni pracownicy naszej Uczelni oraz fachowcy spoza Politechniki. Za całość organizacyjną studiów odpowiadał ich kierownik, dr inż. **Norbert Szmolke**, z Katedry Inżynierii Środowiska. ◀

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I INŻYNIERII PRODUKCJI

Mgr inż. **Katarzyna Błaszcyk** miała przyjemność uczestniczyć w seminarium organizowanym przez Instytut Elektrowni i Systemów Pomiarowych Politechniki Opolskiej pt. Kształcenie kadry inżynierskiej - wymiana doświadczeń pomiędzy Uniwersytetem Technicznym w Ostrawie a Politechniką Opolską w ramach Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Republika Czeska - Rzeczpospolita Polska 2007 - 2013. Seminarium odbyło się w dniach 18-19 marca br. w Zieleńcu. Spotkanie było okazją do przedstawienia oferty kształcenia Instytutu Innowacyjności Procesów i Produktów, a także do wymiany doświadczeń na temat optymalizacji kierunków kształcenia kadry inżynierskiej. ◀

Galileo miała miejsce 16.12.2009. W 10 osobowym składzie pojechaliśmy do Wałbrzycha, by lepiej zrozumieć na czym polega KAIZEN. Zakładem, który nam to umożliwił była fabryka skrzyń biegów oraz silników do aut Toyota Motor Manufacturing Poland. W pierwszej, teoretycznej części krótko i ciekawie została nam przedstawiona misja, historia, struktura i filozofia firmy. Ciekawa prezentacja multimedialna uwierzytliła słowa prelegenta. Dowiedzieliśmy się między innymi, że KAIZEN oznacza ulepszenie a w Toyocie może, a nawet powinien, go wprowadzać każdy pracownik. Faktycznie z resztą rocznie wprowadza się od kilku do kilkunastu takich „Kaizenów” a fabryka w Wałbrzychu nie jest tu wyjątkiem. Dzie-

ki pomysłowości polskich pracowników czas wyrobu pojedynczego silnika udało się skrócić o parę minut. Zostało to zauważone i docenione przez japońskich szefów, gdyż szybkiemu rozwojowi zakładu w przeciągu paru ostatnich lat towarzyszył również rozrost infrastruktury przeznaczonej dla pracowników. Aktualnie mogą oni liczyć między innymi na bogato wyposażone centrum szkoleniowe, salę gimnastyczną a nawet mieszkania. Nie zdążyliśmy co prawda tego wszystkiego zobaczyć, ale w drugiej części polegającej na zwiedzaniu hali montażowej, też było co oglądać. Wyposażeni w słuchawki, okulary, kaski i odblaskowe kamizelki mogliśmy wejść do części zakładu w której fotografowanie było już niestety zakazane. Zdumiewająca wydała nam się synchronizacja wszystkich pracowników, niewielkie odległości między stanowiskami pracy oraz duża ilość prac wykonywanych za pomocą ręcznych narzędzi. Nasz przewodnik przez mikrofon wyjaśnił nam, że „ręczna robota” jest mniej awaryjna niż zmechanizowana. Na zarzuty dotyczące monotonii pracy odpowiedział, iż stanowiska pracy są zmieniane przez pracowników co jakiś czas, łącznie z pozycją wózkowego, na której to pracownicy mogą nieco odpocząć przewoząc tylko raz na jakiś czas parę modułów między liniami montażowymi. Duże wrażenie zrobił na nas również dział kontroli jakości, w którym badano jakość gotowych już silników, choć nasz przewodnik wyjaśnił, że najczęściej wady wykrywają już monterzy. Dbanie o jakość w Toyocie jest obowiązkiem wszystkich pracowników. Po trwającym ponad godzinę zwiedzaniu, niemal każdy z nas chciał się dowiedzieć czy możliwym jest odbycie w tym zakładzie praktyk. Dowiedzieliśmy się tego w trzeciej

o ostatniej części wycieczki. Raz na jakiś czas każdy dział ogłasza na stronie nabór na maksymalnie jednego praktykanta oraz stażystę, co powoduje, że dostać się do Toyoty nie jest łatwo. Z całą jednak pewnością warto próbować, gdyż każdy praktykant i stażysta dostaje własnego opiekuna, który ma za zadanie pomóc mu w realizacji ambitnie przygotowanych zadań. Jeśli stażysta radzi sobie dobrze ma szansę na propozycję stałej pracy. Niezależnie od tego jednak czy pracę dostanie czy nie, doświadczenie nabyte w Toyocie jest bezcenne i stanowi niewątpliwie mocną kartę przetargową w CV absolwenta.

Koło Naukowe Arafin przewiduje inne równie interesujące wycieczki w roku 2010. Jesteśmy otwarci na nowych członków i ich propozycje działań. Jeśli ktoś chce zapisać się do naszego koła, prosimy o kontakt mailowy na adres arafin.po@gmail.com

Koło naukowe ARAFİN (Analiza Rachunkowość Finans) powstało w 1994 roku przy instytucie Zarządzania Politechniki Opolskiej (obecnie jest to wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji). Opiekunem koła jest dr hab. **Krzysztof Malik**, który jest równocześnie dziekanem wydziału ZiIP. ◀

Igor Setkowicz

SKANSKA PREZENTUJE SIĘ STUDENTOM

Blisko 200 studentów Politechniki Opolskiej uczestniczyło w poniedziałek 15 marca br., w studenckich warsztatach naukowych na temat „zielonego budownictwa”, prowadzonych przez firmę Skanska. Przedstawiciele pochodzącego ze Szwecji koncernu prezentowali: swoją firmę,

pomysły na ochronę środowiska w budownictwie oraz Program Letnich Praktyk.

Ogólnopolska akcja spotkań ze studentami, odbywa się po raz piąty, jednak do tej pory omijała Opole. Obecnie jednak Skanska współpracuje z Politechniką Opolską, przy budowie II kampusu przy ulicy Prószkowskiej – o czym przypominała dr Anna Król prorektor – witając studentów Inżynierii Środowiska i Budownictwa Politechniki Opolskiej. Premierowe spotkanie w auli „Łącznika” cieszyło się dużym zainteresowaniem studentów.

Dla większości uczestników była to okazja do zapoznania się z możliwościami zatrudnienia w koncernie. –Sprawdzam, co mają do zaoferowania, czy to może być dla mnie szansa po zakończeniu studiów – wyjaśnia motywy swojej obecności Paweł studiujący na Inżynierii Środowiska Politechniki Opolskiej. – Chcę się dowiedzieć o możliwościach zatrudnienia, sprawdzić jakie mają wymagania i czy wystarczy mi wiedza – tłumaczy Grzegorz z III roku Budownictwa. –Jestem zainteresowana firmą, wcześniej o niej słyszałam, byłoby bardzo fajnie tam pracować – tłumaczy Kasia studentka III roku Inżynierii Środowiska i dodaje że ciekawa była również prezentacja tematyki związanej z ekologicznymi rozwiązaniami w budownictwie.

Na spotkanie zaproszeni zostali także uczestnicy zeszłorocznego Programu Praktyk Letnich, między innymi Maciej Klimek, jeszcze student Politechniki Wrocławskiej i już pracownik firmy Skanska. Pytany o rady dla młodszych kolegów podkreśla, że aby odnieść sukces nie trzeba mieć „super średniej” ocen, wystarczy być kontaktowym i otwartym.

Skanska to wiodąca światowa firma zajmująca się działalnością budowlaną i deweloperską. Jesteśmy jedną z 500 największych firm na świecie (według rankingu magazynu „Fortune”) i członkiem inicjatywy ONZ Global Compact. Historia naszej firmy sięga 1887 roku. Początki naszej działalności zagranicznej to rok 1897. Dziś Skanska to 60 tys. pracowników na wybranych rynkach rodzimych w Europie, Stanach Zjednoczonych

i Ameryce Łacińskiej. Przychody firmy w 2008 roku wyniosły 144 mld SEK. W Polsce Skanska zatrudnia 6 tys. osób. Przychody za 2008 rok wyniosły 2,8 mld zł. Koncern działa jako generalny wykonawca obiektów we wszystkich segmentach rynku. Skanska jest także deweloperem powierzchni biurowych oraz mieszkań i apartamentów. Zajmuje się również projektami z zakresu Partnerstwa Publiczno-Prywatnego. ◀ T. Ciecierski

„MÓJ DOM JEST TAM, GDZIE MNIE SŁUCHAJĄ”

Tymi słowami studenci III roku europeistyki z Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji rozpoczęli promocję książki pod tytułem „**Ślązacy w Niemczech po 1945 roku**”. Pozycja została napisana pod redakcją naukową prof. **Marii Kalczyńskiej**, we współpracy z dr **Sebastianem Fikusem** oraz dr **Gregorem Plocha** i wydane przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Opolskiej. Patronat nad książką objęła dr hab., prof. PO **Agata Zagórowska**. Koordynacją promocji zajął się student **Rafał Wieczorek** przy wsparciu koleżanek i kolegów. Należy też wspomnieć o pani **Krystynie Dudzie**, kierownicze Działu Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej, której studenci są wdzięczni za wydrukowanie kolorowych plakatów, życzliwość i pomoc.

W dzisiejszych czasach emigracja na Zachód nie wzbudza już zdziwienia, gdyż jest to zjawisko powszechnie występujące w Polsce. Z każdego niemal regionu ludzie wyjeżdżają zagranicę, głównie w celach ekonomicznych. Nic też dziwnego, iż tematyka ta staje się inspiracją do wielu badań demograficznych czy do tworzenia dzieł literackich.

Książka ta jest właśnie przykładem, iż zagadnienia dotyczące opuszczenia własnego kraju budzą zainteresowanie. Publikacja nie opisuje całego społeczeństwa opuszczającego swoje domy. Skupia się on na dość wyjątkowej grupie, jaką stanowią Ślązacy. Jak określił to recenzent – prof. dr hab. **Joachim Glenska**: „Ślązacy zasługują bowiem, aby w zjednoczonej Europie odgrywać poważniejszą rolę niż dotychczas. Łączą bowiem w sobie perfekcjonizm germański z fantazją słowiańską”. Uważam, iż słowa te oddają sedno, gdyż podkreślają, iż Ślązacy to naród, który wymaga szczególnego zainteresowania i traktowania. Autorzy podjęli się dość ambitnego zadania, jakim było ukazanie

losów Ślązaków w Niemczech po II wojnie światowej, a także ich związku z dzisiejszym Śląskiem.

Po przywitaniu przybyłych gości oraz wypowiedzi recenzenta nastąpiła część prezentacyjno – multimedialna dotycząca wysiedleń Niemców po II wojnie światowej, co było związane z postanowieniami Konferencji Jałtańskiej oraz Poczdamskiej. Następnie zostały przybliżone sylwetki znanych Ślązaków, takich jak: Józef Marian Kurzeja, Heinz Kneip oraz Piotr Siegfanz. Po tym wystąpieniu uczestnicy promocji zostali zapoznani z następującymi instytucjami: Biblioteka

Marcina Opitza w Herne, Dom Śląski i Muzeum Ziemi Górnośląskiej. Dalej miała miejsce część artystyczna, w której mogliśmy podziwiać występ typowo śląskiego, dziecięcego zespołu regionalnego z Chrzastowic. Po wysłuchaniu piosenek w wykonaniu zespołu wokalnie – instrumentalnego została zaprezentowana Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej, Dom Współpracy Polsko – Niemieckiej oraz dynamicznie rozwijająca się gmina Chrzastowice.

Reasumując, należy stwierdzić, iż uroczystość wzbudziła zainteresowanie obecnych oraz zachęciła do indywidualnych rozmów z autorami promowanej książki. Mam nadzieję, że promocja zachęciła do zapoznania się z treścią książki, która dostępna jest w bibliotekach uczelnianych.

◀ Rafał Wieczorek

Promocja

DZIEWCZYNY NA POLITECHNIKI

W kwietniu szykuje się ogólnopolska akcja fundacji Perspektywy „Dziewczyny na politechniki”. Oto, jak będą ją promowały nasze panie.

W KASKU IM DO TWARZY

Technicznie rzecz biorąc – kobiety uczące się, kobiety uczące innych i kobiety – uczone, czyli –jakkolwiek egzotycznie to brzmi: naukowczynie – są na Politechnice Opolskiej zjawiskiem powszechnym. Niezależnie, czy okiełznują strumienie prądu elektrycznego, zer i jedynek, czy też zupełnie nieprzystającego do damskiej torebki płynnego betonu nikogo nie dziwią i nikomu nie ustępują umiejętnościami. Są lubiane i szanowane, o czym najlepiej świadczy fakt powoływania ich na eksponowane stanowiska, bo i któż lepiej miałby wyglądać w rektorskiej czerwieni (noszą ją dwie panie prorektor), togach dziekańskich z ozdobnym łańcuchem (cztery panie) i komuż ogarnięcie kalendarza wypełnionego obowiązkami kierowniczek katedr, instytutów i działów (tu panie reprezentowane są w dziesiątkach) miałoby pójść sprawniej niż kobietom, którym od czasów emancypacji umiejętność godzenia wielu ról i wyzwań po prostu weszła w krew.

Kobiety są na uczelni technicznej obecne i potrzebne, nic zatem dziwnego, że kiedy w

opolskim Rynku stanęła plenerowa wystawa dokumentująca życie uczelni, nie mogło zabraknąć planszy w całości poświęconej kobietom (w tym oczywiście studentkom) politechniki, i była to, rzecz jasna, plansza największej urody.

Przyszłym studentkom Politechniki Opolskiej oferuje nie tylko doskonałe warunki do zdobycia cennego i poszukiwanego na rynku pracy wykształcenia technicznego (ponad 20 kierunków na 6 wydziałach), ale też szereg

dodatkowych możliwości: czy to w sporcie (wymienimy choćby słynne w Polsce zawodniczki shorttracku, które ozdobiły rozchwytywany kalendarz), czy w nauce (blisko 30 kół naukowych), czy też utożsamianej z pierwiastkiem żeńskim kulturze (m.in. galeria 2 strona, orkiestra i chór). Trzeba zaznaczyć, że studentki są nie tylko ozdobą uczelni, ale też siłą napędową wielu przedsięwzięć. Nie szukając daleko wystarczy spojrzeć na przedstawione niżej: przewodniczącą koła Roads&Bridges i członkinię samorządu oraz senatu politechniki.

Bez dwóch zdań dziewczyny, choć w relatywnie niewielkiej liczbie, zawojowały "męskie" kierunki opolskiej politechniki. A kiedy uczelniany chór pod kierownictwem – a jakże! dyrygentki towarzyszył odsłonięciu gwiazdy Edyty Górniak w opolskim Rynku, jego męska część bez mrugnięcia okiem zaśpiewała basem "jestem kobietą".

LSG

MÓWIĄ STUDENTKI

Są rzeczy, które umiem i te, których się jeszcze nauczę!

Agnieszka Moczko
kierunek: automatyka i robotyka, Wydział Elektrotechniki Automatyki i Informatyki Politechniki Opolska.

Politechnikę wybrałam jako pierwsza kobieta w rodzinie –

będę jedyną panią inżynier!

Od zawsze miałam problem w określeniu czy moje zainteresowania są natury humanistycznej czy ścisłej, ale teraz już wiem – jedno nie wyklucza drugiego!

Decyzja, jakie studia wybrać, była dla mnie wyjątkowo prosta, chciałam zostać w Opolu, moim rodzinnym mieście, a jednocześnie się rozwijać. Zdecydowałam się na automatykę i robotykę – kierunek do tej pory zdominowany przez panów. Liczyłam się z tym, iż będę jedyną dziewczyną na roku, ale mam koleżankę! Jesteśmy dwie na wszystkich latach automatyki – zawsze się wspierałyśmy nawzajem, a koledzy nie wyobrażają sobie studiów bez nas.

Od kilku miesięcy prowadzę własną działalność gospodarczą, zajmuję się głównie automatyką w samochodach, równolegle studiując. Jestem członkiem Samorządu Studenckiego oraz Senatorem Politechniki Opolskiej z ramienia mojego wydziału, co pozwala mi rozwijać moje pozatechniczne zainteresowania i umiejętności.

Trudno jest to wszystko pogodzić, ale ze

wsparciem bliskich oraz własną determinacją można dokonać wszystkiego.

Każdemu poleciłabym studia politechniczne!

Moja dewiza to: są rzeczy, które umiem i te, których się jeszcze nauczę!

Wdrożę nowe technologie

Alicja Langer, informatyka dwujęzyczna, specjalność: informatyka w elektroenergetyce, V rok

Już od małego lubiłam rozkręcać i badać wewnątrz pocziwego magnetowidu, walk-

mana czy szalenie nowoczesnego jak na tamte czasy discmana. Po ukończeniu liceum o profilu matematyczno-informatycznym, wybrałam informatykę dwujęzyczną, bo oprócz rozwijania technicznych umiejętności, mogłam szlifować język niemiecki. Przez 2 lata mieszkałam w Niemczech w ramach programu Erasmus jako studentka tamtejszej uczelni jak również pracownik międzynarodowej firmy teleinformatycznej.

Razem z trzema koleżankami stanowiłyśmy żeńską obsadę kierunku. Jeśli o mnie chodzi zarówno koledzy jak i prowadzący nigdy nie dali mi odczuć, że politechnika to nie miejsce dla kobiety. Wręcz przeciwnie, wspieraliśmy się wzajemnie, potworzyły się przyjaźnie, które mam nadzieję, będą trwały długo po skończeniu edukacji. Po studiach planuję wyjechać za granicę zdobywać dalsze doświadczenie w zawodzie, po czym wrócić tutaj, wdrażać nowe technologie i wykorzystywać ciekawe pomysły.

Studia na politechnice umożliwiły mi nawiązanie znajomości z ludźmi z całego świata, rozwijanie pasji i przeżycie pięciu ekscytujących i niezapomnianych lat. Zdobyłam doświadczenie, otworzyło się przede mną wiele drzwi, możliwy stał się dobry start w przyszłość i duże szanse na rynku pracy.

Nie poprzestaję na minimum

Karolina Drozdowska, budownictwo, specjalność: inżynieria mostowo-drogowa, V rok

Przyznam się, że wybór budownictwa i politechniki był przypadkowy. Swoją przyszłość wiązałam raczej

z geografią, ale z perspektywy czasu uważam ten „przypadek” za najlepszy wybór jakiego

mogłam dokonać. Zainteresowałam się inżynierią mostowo-drogową, a w szczególności upodobałam sobie tematykę związaną z wojskowymi mostami składanymi.

Dodatkowo zaangażowałam się w działalność studenckiego koła naukowego „Road&Bridges” (pełnię funkcje przewodniczącej), gdzie mam możliwość rozwijania swoich zainteresowań, czego owocem są referaty i publikacje na krajowych i międzynarodowych konferencjach. Muszę też zaznaczyć, że nigdy nie spotkałam się z jakąkolwiek dyskryminacją kobiet na typowo „męskim” kierunku.

Wielu moich znajomych dziwiło mi się, że studiuje taki trudny kierunek i wątpiło w to, że sobie poradzę. Przyznaję, że początkowo nie było łatwo, ale przetrwałam ten najtrudniejszy okres, a teraz? . . . teraz to już kończę piaty rok! Należę do osób uparcie dążących do wyznaczonego przez siebie celu i uważam, że jak ktoś bardzo czegoś pragnie, to jest w stanie to osiągnąć. Nie należy bać się podnosić sobie poprzeczki, a już na pewno nie można poprzestawać na minimum.

Wiem że po skończeniu studiów nie będę miała problemów ze znalezieniem pracy, ponieważ w tej branży jest duże zapotrzebowanie na młodych inżynierów.

Dziewczyny! Nie bójcie się studiów technicznych! Uwierzcie w siebie i w swoje możliwości!

KADRA POLECA

Z ciekawości, jak i dlaczego to działa?

Dr hab. inż. Barbara Kaszowska, prof. PO jest kierownikiem Katedry Systemów, Sieci i Urządzeń Elektrycznych w Instytucie Elektroenergetyki Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki

Pani profesor wybrała studia na politechnice, ponieważ lubiła niezbędne w technice przedmioty ścisłe – fizykę i matematykę, ponadto kierowała nią chęć znalezienia odpowiedzi na pytania, które nurtowały ją wtedy i które zadaje sobie też dziś: jak to działa, dlaczego to działa i jak to zrobić? W jej rodzinie elektrotechnika, którą się zajmuje, stanowi również tradycję, zresztą kontynuowaną przez najmłodsze pokolenie (córkę Bognę, a więc znów dziewczyna na politechnice!).

W pracy na uczelni na prawdę nie ma znaczenia, czy naukowcem jest kobieta czy mężczyzna. Ważne są umiejętność rozwiązywania problemów, cierpliwość, staranność, chęć do

pracy w zespole. – mówi. Gdy studiowałam, na moim roku było kilkanaście dziewczyn, więcej niż 10% ogółu studentów. Wcale nie byliśmy gorsze od „męskiej” części roku, a moje dawne koleżanki doskonale radzą sobie w pracy w zawodzie inżyniera elektryka. Obecnie również tak powinno być. Dziewczyny wcale nie są mniej utalentowane od mężczyzn, a konieczność zdania egzaminu maturalnego z matematyki powinna zachęcić je do podejmowania studiów technicznych. – przewiduje.

Życie wymaga podejścia analitycznego

Dr inż. Małgorzata Wzorek, adiunkt w Katedrze Inżynierii Procesowej

Mimo, że dostała się na humanistyczny kierunek w innej uczelni (obok nauk ścisłych zawsze lubiła j. polski i historię), wybrała

politechnikę, bo postanowiła zgłębić kierunek, którego nazwa bardzo ją zaintrygowała: inżynierię środowiska. Przyznaje jednak, że nie bez znaczenia była też zachęta starszych koleżanek studiujących na PO. Dzisiaj bada możliwości energetycznego wykorzystania odpadów. Z perspektywy wykładowcy tak ocenia dziewczyny na politechnice: nie widzę różnicy pomiędzy dziewczynami a chłopakami, wszystko zależy od indywidualnych predyspozycji. Dziewczyny są skrupulatne, dobrze radzą sobie zarówno w pracach obliczeniowych jak i laboratoryjnych. Realizacje prac moich dyplomanek pokazują, że dziewczyny świetnie radzą sobie nawet z ciężkimi pracami fizycznymi w laboratorium. Dziewczyny powinny studiować kierunki techniczne, bo łatwiej znaleźć po nich pracę. Ponadto, życie wymaga od nas planowania, a czasami analitycznego podejścia do spraw codziennych, a studiowanie nauk ścisłych, pozwala uruchomić nawyk „mocnego stąpania po ziemi”, co może nie brzmi zbyt romantyczne ale jakże ułatwia życie!

Start zawodowy i niezależność, ... a i szansa na mądrego męża!

Mgr inż. Karolina Wałat, doktorantka w Katedrze Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn Wydziału Mechanicznego

Na politechnice pani Karolina bada zmę-

czeniuowo elementy konstrukcyjne. Dlaczego politechnika? Zawsze lubiłam wyzwania. Studia techniczne gwarantują solidny start zawodowy. Wielu moich kolegów, którzy po skończeniu naszej uczelni podjęli pracę w zawodzie, dziś jest samodzielny projektantami i konstruktorami, niektórzy piastują nawet kierownicze stanowiska. To – jak na pokolenie 29-latków w dobie kryzysu ekonomicznego – całkiem niezłe.

Studentki chwali za rozwinięte myślenie przyczynowo-skutkowe, czyli niezbędną umiejętność w efektywnym poruszaniu się w naukach ścisłych, systematyczność, pracowitość, dokładność i zdeterminowanie w swoich działaniach. Ponadto kobieta z wykształceniem technicznym ma większe szanse na zawodowy sukces i niezależność! (albo na wykształconego męża!) – śmieje się, choć zaznacza, że nie jest to żart, ot, sama znalazła swoją połowę właśnie na studiach. Specjalistka od mechaniki nie widzi żadnej różnicy między odbiorem jej osoby, a kolegów z katedry. Pytana o talent do nauk ścisłych odpowiada skromnie, że to raczej efekty systematycznej pracy nad samą sobą i dążenie do tego, by to co się robi, robić dobrze.

SUKCES PO DYPLomie

Nauki ścisłe to perspektywa ładu w życiu codziennym!

Prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk Dziekan Wydziału Budownictwa

Pasją Pani profesor jest budownictwo. Interesuje się nowo-

czesnymi materiałami kompozytowymi o wysokiej wytrzymałości i trwałości. Wśród nich poczesne miejsce zajmują betony: samozagęszczalne, które płyną jak woda, takie, które wiążą pod wodą i fibrobetony, zawierające włókna. Pracuje też nad zastosowaniem w budownictwie proszków reaktywnych. Kompozyty budowlane na ich bazie są wytrzymałe w równym stopniu, co stal. Świadomość ich wykorzystania w lotnictwie i astronautyce jest – nie tylko dla kobiety – nie lada wyzwaniem.

Praca na politechnice – czyli uczelni technicznej – pozwala łączyć naukę z praktyką. Pani profesor, jako jedyna z rodzeństwa, zajmuje się naukami ścisłymi. Najprawdopodobniej te zdolności odziedziczyła po ojcu, który miał wiele pomysłów racjonalizatorskich, potrafił je sam wdrożyć i cieszył się z ich przydatności w życiu.

Na wydziale, którym kieruje, jest znacznie mniej studentek niż panów, w proporcji 1:3. Ale nowoootwarty kierunek „Architektura i urbanistyka”, traktowany jako bardziej artystyczny, wyraźnie odwrócił te proporcje.

Pani profesor zauważa, że studenci bardzo pozytywnie reagują na kobietę-wykładowcę, czy kobietę-szefa, natomiast wielu profesorów na tym bardzo męskim wydziale wciąż nie dowierza, że kobiety w tym zawodzie mogą się sprawdzać.

Praca w naukach ścisłych jest pozytywnym czynnikiem, organizującym życie. Jest ono bardziej uporządkowane, poukładane, mniej w nim miejsca na „szaleństwo”, co Pani profesor bardzo sobie ceni, choć ma świadomość, że jego odrobina jest w życiu potrzebna. ◀

W Dziale Promocji i Kultury dostępne są nowe artykuły promocyjne: fioletowe i bordowe krawaty, także jedwabne apaszki oraz eleganckie drewniane pudełka, nie tylko do ich zapakowania. Więcej szczegółów na stronie www.promocja.po.opole.pl ◀

Kultura

Pamiętacie państwo, jak polecaliśmy w zeszłym numerze wystawę Aneks Fotografii?

Ci, którzy z polecenia skorzystali, jako

widzowie-przechonie, uczestnicy otwarcia, lub rozmówcy podczas spotkania z autorami, wiedzą, że było warto. Pozostali muszą poczekać na kolejny fotograficz-

ny festiwal, ma on bowiem szansę na cykliczność, jak każda, udana formuła. Poniżej przedstawiamy zdjęcia z inaugurującego całą imprezę wernisażu zdjęć organizatora - Sławoja Dubiela. Rzecz miała miejsce 25 marca. Galeria Aneks ubrana w „Światłoczułe kartki” ledwo pomieściła widzów. Wśród nich widać było również pracowników Politechniki Opolskiej, która jest - jak wiadomo - etatową modelką Sławoja. I choć autor wszystkich uczelnianych kadrów pozostaje jej wierny, to zazdrość o przepiękną konkurentkę - fotografię artystyczną, byłaby w jej wypadku jak najbardziej zrozumiała... ◀ LSG

JAN KOCHANOWSKI TEATR W OPOLU

Repertuar majowy

2 maja (niedziela)

Dwoje na huśtawce

Autor: **William Gibson**

Reżyseria: **Marcin Sosnowski**

Scena na Parterze, godz: **19.00**

4 maja (wtorek)

W małym dworku

Autor: **Stanisław Ignacy Witkiewicz**

Reżyseria: **Iga Gańczarczyk**

Malarnia, godz: **11.00**

4 maja (wtorek)

Odyseja

Autor: **wg Homera**

Reżyseria: **Krzysztof Garbaczewski**

Duża Scena, godz: **18.00**

5 maja (środa)

W małym dworku

Autor: **Stanisław Ignacy Witkiewicz**

Reżyseria: **Iga Gańczarczyk**

Malarnia, godz: **19.00**

6 maja (czwartek)

CO CHCECIE albo WIECZÓR TRZECH KRÓLI

Autor: **William Shakespeare**

Reżyseria: **Michał Borczuch**

Duża Scena, godz: **18.00**

7 maja (piątek)

CO CHCECIE albo WIECZÓR TRZECH KRÓLI

Autor: **William Shakespeare**

Reżyseria: **Michał Borczuch**

Duża Scena, godz: **18.00**

8 maja (sobota)

Brel

Autor: **Jacques Brel**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

godz: **18.00**

w Szarej Willi

11 maja (wtorek)

M jak Morderstwo

Autor: **Frederick Knott**

Reżyseria: **Marcin Sosnowski**

Mała Scena, godz: **19.00**

11 maja (wtorek)

Czego nie widać

Autor: **Michael Frayn**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **11.00**

12 maja (środa)

Czego nie widać

Autor: **Michael Frayn**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **19.00**

13 maja (czwartek)

W małym dworku

Autor: **Stanisław Ignacy Witkiewicz**

Reżyseria: **Iga Gańczarczyk**

Malarnia, godz: **19.00**

14 maja (piątek)

Aktorzy prowincjonalni

Autor: **Agnieszka Holland, Witold**

Zatorski

Reżyseria: **Agnieszka Holland i Anna**

Smolar

Duża Scena, godz: **19.00**

15 maja (sobota)

M jak Morderstwo

Autor: **Frederick Knott**

Reżyseria: **Marcin Sosnowski**

Mała Scena, godz: **19.30**

16 maja (niedziela)

Aktorzy prowincjonalni

Autor: **Agnieszka Holland, Witold**

Zatorski

Reżyseria: **Agnieszka Holland i Anna**

Smolar

Duża Scena, godz: **19.00**

19 maja (środa)

Idiota

Autor: **Fiodor Dostojewski**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **18.00**

20 maja (czwartek)

Idiota

Autor: **Fiodor Dostojewski**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **18.00**

21 maja (piątek)

W małym dworku

Autor: **Stanisław Ignacy Witkiewicz**

Reżyseria: **Iga Gańczarczyk**

Malarnia, godz: **19.00**

22 maja (sobota)

Jak w starym kinie

Scena na Parterze, godz: **17.30**

22 maja (sobota)

Opowieści Lasku Wiedeńskiego

Autor: **Ödön von Horváth**

Reżyseria: **Maja Kleczewska**

Duża Scena, godz: **19.00**

23 maja (niedziela)

Opowieści Lasku Wiedeńskiego

Autor: **Ödön von Horváth** Reżyseria:

Maja Kleczewska

Duża Scena, godz: **19.00**

27 maja (czwartek)

Brel

Autor: **Jacques Brel**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Mała Scena, godz: **18.00**

28 maja (piątek)

DAMA KAMELIOWA

Autor: **Aleksander Dumas syn**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **19.00**, PREMIERA

29 maja (sobota)

DAMA KAMELIOWA

Autor: **Aleksander Dumas syn**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **19.00**

30 maja (niedziela)

DAMA KAMELIOWA

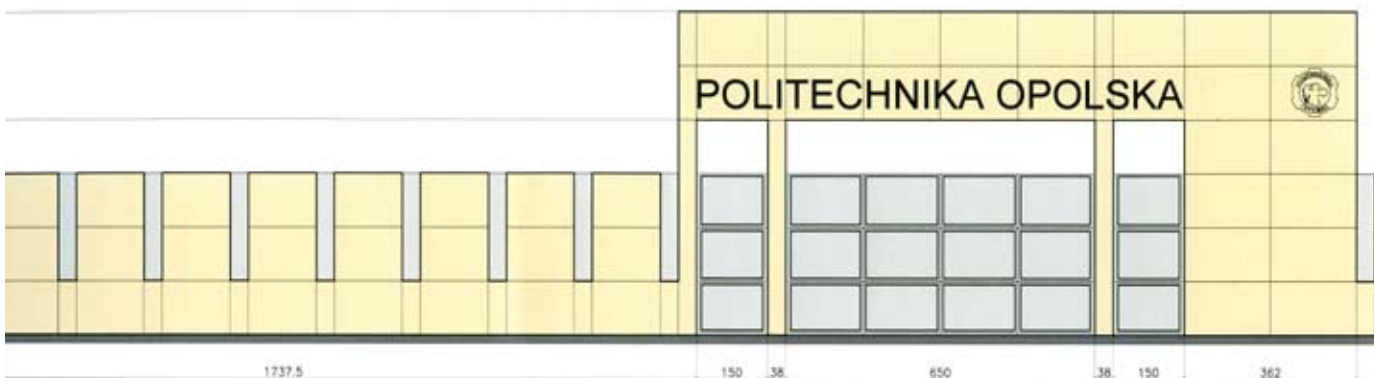
Autor: **Aleksander Dumas syn**

Reżyseria: **Tomasz Konina**

Duża Scena, godz: **19.00**

OGRODZENIE II KAMPUSU – WIZUALIZACJA

Warsztaty Fotograficzne

2.8

Wiosenne kursy fotograficzne

Tworzymy nowe grupy:

- podstawowe
- rozszerzone
- studyjne

szczegóły na stronie

ZAPISZ SIĘ! www.dwaosiem.pl

WARSZTATY: PORTRET STUDIO MODA EKSPERYMENT
PEJZAZ DOKUMENT CAMERA OBSCURA

Wspomnienie o ...

Prof. dr inż. Marian Golczyk

W dniu 14 grudnia 2009 r. odszedł od nas na zawsze prof. Marian Golczyk, profesor Politechniki Opolskiej, wybitny inżynier z zakresu budownictwa przemysłowego, żołnierz AK w okresie II wojny światowej.

Marian Golczyk urodził się 17 czerwca 1921 r. w Sądowej Wiszni pow. Mościska, woj. lwowskie. Szkołę średnią ukończył w maju 1939 r. w Rawie Ruskiej, gdzie od 1929 r. zamieszkał Jego rodzice, którzy z końcem 1938 r. przenieśli do Lwowa. Lata 1941-1945 to działalność w ZWZ-Armia Krajowa we Lwowie, Skarżysku-Kamiennej i w Warszawie. Po wojnie, w latach 1945-1949 studiował na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej, gdzie na ostatnich latach studiów pracował jako asystent w Katedrze Budownictwa. Następnie w latach 1949-1966 pracował w biurach projektów i przedsiębiorstwach budownictwa przemysłowego. Jako uznany inżynier został skierowany do pracy w Niemczech (dawne DDR) przy budowie dwóch elektrowni w Thierbach i Hagenwerder. Pracował tam łącznie 8 lat (1966-1974) początkowo jako kierownik grupy robót następnie jako dyrektor budowy. Pracując w Niemczech pracował na ½ etatu w Technische Universität w Lipsku. W grudniu 1969 r. obronił rozprawę doktorską. Po powrocie do kraju w latach 1974-1981 pracował jako dyrektor ds. rozwoju i projektowania w Przedsiębiorstwie Budowy Chłodni „Chłodnie Kominowe” w Gliwicach. Pracę w naszej Uczelni prof. Marian Golczyk rozpoczął w 1977 r. na stanowisku docenta kontraktowego w ramach ½ etatu, którą następnie kontynuował na pełnym etacie w latach od 1987 do 1998 r. na stanowisku profesora. Należy dodać, że w latach 1983-1987 pracował na stanowisku profesora na Uniwersytecie Technicznym w Tunisie.

Prof. Marian Golczyk w ramach działalności zawodowej zajmował się trudnymi zagadnieniami projektowania i wykonawstwa budowli przemysłowych takich jak: żelbetowe chłodnie kominowe, kominy przemysłowe, fundamenty pod turbozespoły, suwnice, estakady, ściany oporowe i hale przemysłowe. Za prace koncepcyjne, nowatorskie rozwiązania konstrukcyjne na poziomie światowym (w szczególności dotyczące projektowania i budowy chłodni kominowych) otrzymał trzy Nagrody Państwowe, Nagrodę Przewodniczącego Nauki i Techniki i kilka nagród Ministerstwa Budownictwa. Od 1961 r. był członkiem Międzynarodowego Zrzeszenia Konstrukcji Powłokowych (IASS - International Association for Shell and Spatial Structures), a od 1980 r. był członkiem Komitetu Naukowego tego Zrzeszenia. W ramach Komitetu Naukowego

współorganizował międzynarodowe Sympozja w Delft, Madrycie, Londynie, Paryżu, Kolonii i Kaiserlautern.

Wspólnie z prof. Józefem Ledwonem z Politechniki Śląskiej wydał książkę: „Chłodnie Kominowe i Wentylatorowe” w ogólnopolskim wydawnictwie Arkady, która została uznana jako podstawowa i cenna pozycja w kraju, a także za granicą.

Praca w Politechnice Opolskiej dr inż. Marian Golczyk, profesor naszej uczelni, podjął już jako uznany autorytet w specjalności projektowania i wykonawstwo budowli przemysłowych, a w szczególności budowli energetycznych. Jego praca przyczyniła się do podnoszenia poziomu kształcenia naszych studentów i umocnienia silnej szkoły naukowej w wymienionej powyżej specjalności. Za inspirację w organizowaniu studiów podyplomowych „budowle wieżowe”, za pomoc w sprawdzaniu badań modelowych chłodni, za współudział w realizacji ekspertyz dotyczących ocen stanów technicznych chłodni kominowych, kominów przemysłowych i innych budowli przemysłowych, za współpracę przy przygotowaniu szeregu artykułów naukowych jesteśmy Jemu Bardzo wdzięczni.

Młode lata (bezpośrednio po maturze) Mariana Golczyka znaczą szlachetne karty Jego pracy konspiracyjnej w Armii Krajowej. Praca ta dzieli się na dwa okresy: działalności we Lwowie, następnie Skarżysku Kamiennej i w Warszawie.

W październiku 1941 r. na podstawie rekomendacji mjr Kolbe, kolegi Jego Ojca, lekarza weterynarii WP, pracującego dorywczo w Urzędzie Gubernatora (Präsidentamt beim Gouverneur des Distrikts Galizien) przy przeglądzie koni, został zatrudniony w biurze zaopatrzeniowym tegoż urzędu (Beschaffungsstelle) w księgowości materiałowej. To biuro zajmowało się zaopatrzeniem w meble, maszyny i urządzenia biurowe i co szczególnie ważne, kasy pancerne i pieczęcie służbowe dla całego Urzędu Gubernatora, w tym również dla Schutzpolizei i Gestapo. Praca w tym biurze dawała więc szczególne możliwości dla konspiracyjnej działalności wywiadowczej. Do działalności tej (Oddział II kontrwywiadu AK) został wyciągnięty jesienią 1941 r. przez Jego o rok starszego kolegę szkolnego podch./ppor. Władysława Janiszewskiego (pseudonim „Zbigniew”), kierownika komórki ewidencji i kartoteki KW i przyjął pseudonim „Janczar” (od imienia i nazwiska brata swojej matki Jana Czarniawskiego zamordowanego w obozie koncentracyjnym w Gussen).

„Zbigniewowi” dostarczał raporty o wszyst-

kich interesujących organizację sprawach, które działy się w urzędzie gubernatora, w tym sprawozdania z konferencji (często na podstawie kalek maszynowych i bezpośredniego podsłuchu). Równocześnie do kartoteki KW dostarczał szczegółowe dane zarówno o kierownikach poszczególnych wydziałów niemieckiej administracji (w tym i gubernatora Wächtera), jak też o przestępcach z niemieckiej policji, volksdeutschach i ewentualnych konfidantach. Było to możliwe przede wszystkim dlatego, że w magazynie mebli mieszczącym się przy ul. Gródeckiej, przy pomocy kol. Jaworskiego, którego później również wciągnął do AK mógł korzystać z kompletu kluczy do kas pancernych dostarczanych do poszczególnych wydziałów, a więc także formularzy „in blanco” i pieczęci służbowych różnego rodzaju. Wykorzystano to w pracy KW AK, zwłaszcza przy bezpośredniej działalności wywiadowczej i podróżach także po za granicami Generalnej Guberni.

W kwietniu 1944 r. został przeniesiony do Skarżyska-Kamiennej i rozpoczął pracę wraz z ojcem i swoim bratem w prywatnej firmie budowlanej. Niezwłocznie nawiązał kontakt w Warszawie z bratem swojej matki mjr Bronisławem Czarniawskim z KG AK (sztab gen. Bera-Komorowskiego) i otrzymał zadania przekazania meldunków do oddziałów znajdujących się w Górach Świętokrzyskich i KaR w Suchedniowie. Łącznikami byli Mieczysław Czarniawski, jego kuzyn syn Bronisława i Agnieszka Giersz, krewny z rodziny Jego ojca.

Od sierpnia 1944 budowa osiedla kolejowego, gdzie pracowali została wstrzymana i poprzez Arbeitsamt (niemiecki urząd zatrudnienia) został wraz z innymi pracownikami skierowany do wykonywania budowlanych prac pomocniczych dla wojska. Udało się nawiązać kontakt z dowódcą kompanii inż. Bingiem, który zdając sobie sprawę z przegranej wojny dostarczył kilkadziesiąt zaświadczeń „in blanco” pracy dla wojska, co uchroniło wielu ludzi, a przede wszystkim żołnierzy AK przed wywozem do Niemiec i pozwoliło rozwinąć bardziej śmiałą działalność wywiadowczą, zwłaszcza na terenie fabryk broni znajdujących się w tym regionie.

Przed samym powstaniem warszawskim Mieczysław Czarniawski zjawił się w Skarżysku z ostatnim meldunkiem, nie mógł już wrócić do Warszawy i połączył się ze swoimi rodzicami dopiero pod koniec 1945 r.

Po wojnie Rodzice Mariana Golczyka zamieszkałi w Katowicach, zaś Marian Golczyk rozpoczął w październiku 1945 r. studia w Politechnice Śląskiej.

Profesor Marian Golczyk był człowiekiem pogodnym, życzliwym dla współpracowników, zawsze gotowym do udzielenia pomocy. Takim zachowamy Go w naszej pamięci.

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski

Nowości wydawnicze

W BIBLIOTECE GŁÓWNEJ

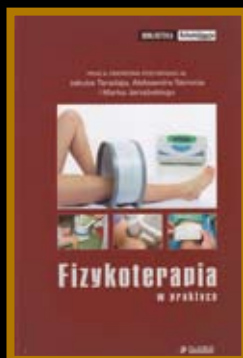
Patologia eurosieroctwa w Polsce: skutki migracji zarobkowej dla dzieci i ich rodzin/Stanisław Kozak. – Warszawa: Difin, 2010. – 230, [1] s.

Sygnatura: E 3467 – książka dostępna w Czytelni Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji

Sygnatura: 124352 Cz – książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

„W rozdziałach teoretycznych i praktycznych ukazane zostały teoretyczne i praktyczne aspekty nowej dziedziny psychologii w Polsce (...)”. [Wstęp].

Jest to pierwsza w literaturze przedmiotu publikacja – owoc wielkiej pasji autora w interdyscyplinarnym zgłębianiu zjawiska patologii w różnych obszarach i wymiarach życia społecznego w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gwałtownie zmieniających się uwarunkowań. Jej adresatami powinny być w pierwszym rzędzie rodziny blisko 150 tysięcy dzieci, których bliscy – na dłużej lub krócej – wyjechali w celach zarobkowych za granicę, skazując je – czy tylko mimowolnie? – na patologię eurosieroctwa”. [z okł.]

Fizykoterapia w praktyce: praca zbiorowa/ pod red. Jakuba Taradaję, Aleksandra Sieronia i Marka Jarzębskiego. – Katowice: Wydawnictwo Elamed, 2010. – 304, [1] s.

Sygnatura: F 5899 – książka dostępna w Czytelni Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Sygnatura: 124377 Cz – książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

„W zwięzłej i przystępnej, poglądowej formie oddajemy w ręce Czytelników przegląd najciekawszych prac, które ukazały się na stronach „Ogólnopolskiego Przeglądu Medycznego” oraz „Rehabilitacji w Praktyce”. Opracowanie wzbogaciłmy również o prezentacje nowych koncepcji i metod fizykoterapeutycznych, (...) np. takich, jak procedury fizykalnego leczenia z zakresu kompleksowej terapii przeciwzastoinowej. Część poświęconą tym zagadnieniom

rozbudowano o szczegółowe omówienie nowoczesnej diagnostyki obrzęku chłonnego. Nowością są też obszernie doniesienia na temat biomedycznych podstaw sauny, a także terapii falą uderzeniową oraz magnetoterapii, a zwłaszcza pionierskich prób wykorzystania pól stałych”. [Słowo od red.]

Studia europejskie: zagadnienia metodologiczne/red. nauk. Konstanty A. Wojtaszczyk, Wojciech Jakubowski. – Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, 2010. – 288 s.

Sygnatura: 124443 Cz – książka dostępna w Czytelni Biblioteki Głównej

„W podręczniku „Studia europejskie. Zagadnienia metodologiczne” pokazano interdyscyplinarny wymiar studiów europejskich, szeroką paletę metod badawczych, jakie mogą i powinny być stosowane, aby poznać, opisać i zinterpretować procesy integracyjne w świecie, których częścią jest integracja europejska.

Książka „Studia europejskie. Zagadnienia metodologiczne” przedstawia przejrzyste kwestie doboru metod: historycznych, behawioralnych, (neo) -instytucjonalnych, filozoficznych, komparatystycznych, jakie są stosowane i jakie normatywnie postulują się w pracach europejskich. Ma wybitne walory epistemiczne (poznawcze), prezentuje wysoki poziom teoretyczny i wysoką kulturę metodologiczną”. [z okł.]

W OFICYNIE WYDAWNICZEJ

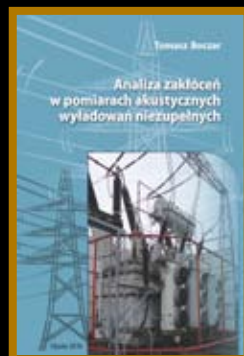

SiM z. 257. Paweł F. Nowak. Aktywność fizyczna oraz inne zachowania zdrowotne w stylu życia menedżerów. Celem niniejszej pracy jest charakterystyka wybranych elementów stylu życia i jego jakości, ze szczególnym uwzględnieniem aktywności ruchowej jako zachowania prozdrowotnego u menedżerów średniego, wyższego i wysokiego szczebla zarządzania (middle upper, upper upper class). Badania przeprowadzono wśród 510 menedżerów – od szefów grup projektowych po członków

zarządu i prezesów. Badani (kobiety i mężczyźni) pracowali w siedmiu największych miastach w Polsce, tj. Warszawie, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu, Gdańsku, Katowicach i Łodzi (ze streszczenia).

Skrypt nr 287. Lechosław Grabowski, Beata Stankiewicz. Modernizacja nawierzchni drogowych i mostowych. W książce podjęto w sposób ambitny problemy dość trudne i złożone, dotyczące najważniejszych aktualnych zagadnień technologicznych i materiałowych infrastruktury transportu drogowego. Opracowanie zawiera duży ładunek merytoryczny, wynikający z rozległej wiedzy teoretycznej i praktycznej posiadanej przez Autorów, a także z przeprowadzonych szczegółowych studiów literatury krajowej i zagranicznej (z rec. prof. A Surowieckiego).

SiM z. 259. Tomasz Boczar. Analiza zakłóceń w pomiarach akustycznych wyładowań niezupełnych. W szczególności, głównym zamierzeniem autora było wskazanie, na podstawie wyników przeprowadzonych analiz statystycznych, korelacyjnych i przekształceń częstotliwościowych, a także czasowo-częstotliwościowych, cech wspólnych oraz zaznaczenie różnic między badanymi sygnałami zakłóceniami a impulsami EA generowanej przez podstawowe formy WNZ, jakie mogą występować w wysokonapięciowej izolacji papierowo-olejowej (z Wprowadzenia).

SiM z. 260. Marcin Lorenc. Pomiary i modelowanie komfortu cieplnego w obiektach sakralnych. Tematyka monografii dotyczy problematyki ogrzewania obiektów sakralnych. Głównym celem poznawczym było wypracowanie metodyki postępowania przy projektowaniu systemów grzewczych zaopatrujących tego typu obiekty w energię cieplną, która byłaby użyteczna dla całej grupy budowli sakralnych.

Dla realizacji założonego celu przeprowadzono kolejno pomiary wybranych parametrów mikroklimatu oraz wyznaczono rozkład temperatury w Katedrze Opolskiej (ze streszczenia).

Kolej na orkiestrę

czyli opolski ekspres dęty

8 maja 2010 r.

**POLITECHNIKA
OPOLSKA**
przyjazna oaza
w przyjaznym
OPOLU

Przewozy Regionalne

bilet
okolicznościowy

Opole Gł.–Olesno Śląskie		przyjazd	odjazd
nr 666001	Opole Gł.	11:30	11:30
	Oswiec Przystanek	11:47	12:07
	Bukowo	12:25	12:35
	Kluczbork	12:48	13:08
	Olesno Śląskie	13:28	
Olesno Śl.–Namysłów		przyjazd	odjazd
nr 66603	Olesno Śl.	14:57	13:48
	Namysłów		
Namysłów–Opole Gł.		przyjazd	odjazd
nr 66604	Namysłów	15:20	15:51
	Wolczyn	16:02	16:17
	Kluczbork	17:00	–
	Opole Gł.		

Kolej na orkiestrę

czyli opolski ekspres dęty

**POLITECHNIKA
OPOLSKA**
przyjazna oaza
w przyjaznym
OPOLU

Przewozy Regionalne

Dział Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej przygotował oryginalne przedsięwzięcie promocyjne pod nazwą *Kolej na orkiestrę* czyli *opolski ekspres dęty* zrealizowane we współpracy z Zarządem Województwa Opolskiego oraz Opolskim Zakładem Przewozów Regionalnych. W jego myśl muzycy wsiądą do pociągu nie byle jakiego, bo w szynobus, który jako pociąg specjalny wyruszy w trasę z Orkiestrą Politechniki Opolskiej wraz z orkiestrami partnerskimi: Orkiestrą Zespołu Szkół Elektrycznych im. T. Kościuszki w Opolu i Jemielnicką Orkiestrą Dętą na pokładzie. Muzycy, zaczynając od Opoli dadzą krótkie koncerty na wybranych przystankach i stacjach kolejowych na terenie województwa opolskiego. Celem akcji przyświeca kilka celów:

- promocja Politechniki Opolskiej, a zwłaszcza oferty edukacyjnej na kolejny rok akademicki,
- promocja kultury studenckiej i alternatywnych działań kulturalnych,
- promocja kolei i kolejowych szlaków turystycznych,
- aktywizacja lokalnej społeczności,
- promocja regionu i transportu publicznego,
- rewitalizacja niezelektryfikowanych tras kolejowych w województwie,
- dlatego „kolej na orkiestrę” ...

Szynobus wyruszy w trasę dwa razy. Mamy nadzieję, że przygotowany przez dyrygenta Przemysława Ślusarczyka występ Orkiestry Politechniki Opolskiej, jako niewątpliwie barwna i wartościowa atrakcja, ożywi kulturalny pejzaz okolicy i zostanie dobrze odebrany przez lokalną – i jak się spodziewamy – licznie przybyłą publiczność.